

การวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพของอาคารหอพัก

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงลักษณะพื้นฐานทางสังคมและพฤติกรรมของกลุ่มนักศึกษาตัวอย่าง โดยสังเขป เพื่อชี้ให้เห็นถึงลักษณะบางประการของกลุ่มนักศึกษาตัวอย่างและผลการวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งภายในและภายนอกตัวอาคารหอพัก นักศึกษา ซึ่งได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยผู้สอบถามอยู่กับนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามตลอด เวลาที่นักศึกษาทำการตอบแบบสอบถาม เพื่อชี้แจงรายละเอียดของคำถามและสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาในส่วนรายละเอียด รายละเอียดของการศึกษาในบทนี้ประกอบด้วย

๑. ลักษณะพื้นฐานทางสังคมและพฤติกรรมของนักศึกษา

- ๑.๑ เพศ
- ๑.๒ อายุ
- ๑.๓ คณะ (สาขาวิชา) ที่นักศึกษาศึกษาอยู่
- ๑.๔ ชั้นปี (ปีที่) ที่นักศึกษาศึกษาอยู่
- ๑.๕ วิธีการสัญจรที่นักศึกษาใช้ภายในบริเวณวิทยาเขต

๒. ผังวิทยาเขต

- ๒.๑ ลักษณะผังวิทยาเขต
- ๒.๒ ลักษณะการสัญจรภายในบริเวณวิทยาเขต
- ๒.๓ ระยะเวลาในการเดินเท้าระหว่างหอพักกับส่วนต่าง ๆ ในบริเวณวิทยาเขต
 - ๒.๓.๑ จากส่วนหอพักถึงส่วนอาคารเรียน
 - ๒.๓.๒ จากส่วนหอพักถึงส่วนโรงอาหาร
 - ๒.๓.๓ จากส่วนหอพักถึงส่วนหอสมุดกลาง
 - ๒.๓.๔ จากส่วนหอพักถึงส่วนยิม เนเชียม
- ๒.๔ หลังคาคลุมทางเดิน เชื่อมระหว่างอาคารต่าง ๆ

๓. ผังบริเวณของภูมิอาคารหอพักนักศึกษา

- ๓.๑ ระยะห่างระหว่างอาคารหอพักนักศึกษา
- ๓.๒ รูปแบบของทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักนักศึกษา
- ๓.๓ ตำแหน่งที่จอดรถยนต์

๔. ผังอาคารหอพักนักศึกษา

๔.๑ บริเวณส่วนพื้นที่ใช้สอยร่วมกัน

- ๔.๑.๑ ลักษณะการสัญจรทางตั้ง (บันได)
- ๔.๑.๒ ลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน)
 - ๔.๑.๒.๑ ความสว่างและการระบายอากาศ
- ๔.๑.๓ รูปแบบของห้องน้ำ
 - ๔.๑.๓.๑ ลักษณะห้องน้ำ
 - ๔.๑.๓.๒ ระยะทางจากห้องพักถึงห้องน้ำ
 - ๔.๑.๓.๓ สุขภัณฑ์ในห้องสุขา
- ๔.๑.๔ วิธีทิ้งขยะ
- ๔.๑.๕ ผังชั้นล่างของอาคารหอพักนักศึกษา
- ๔.๑.๖ บริเวณที่ใช้ทำความสะอาดเสื้อผ้า
 - ๔.๑.๖.๑ บริเวณซักผ้า
 - ๔.๑.๖.๒ บริเวณตากผ้า
 - ๔.๑.๖.๓ บริเวณรีดผ้า
- ๔.๑.๗ ห้องบริการต่าง ๆ

๔.๒ บริเวณส่วนพื้นที่ห้องพัก

- ๔.๒.๑ ขนาดความกว้างของห้องพัก
- ๔.๒.๒ จำนวนเพื่อนร่วมห้องพัก
- ๔.๒.๓ ความเป็นไปได้ (ความยืดหยุ่น) ในการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพัก
- ๔.๒.๔ การป้องกันแสงแดดของห้องพัก
- ๔.๒.๕ ความสว่างภายในห้องพัก
- ๔.๒.๖ การระบายอากาศภายในห้องพัก
- ๔.๒.๗ เสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพัก

๔.๒.๘ ระเบียบ

๑. ลักษณะพื้นฐานทางสังคมและพฤติกรรมของนักศึกษา

๑.๑ เพศ กลุ่มนักศึกษาที่ได้เลือก เป็นตัวอย่างในวิทยา เขตทับแก้วและศาลายา เป็นหญิงมากกว่าชาย โดยเฉพาะในวิทยา เขตทับแก้วกลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิงกล่าวคือ เป็นหญิงถึงร้อยละ ๘๒.๔ และในวิทยา เขตศาลายาเป็นหญิงร้อยละ ๕๔.๕ ส่วนในวิทยา เขตกำแพงแสน กลุ่มนักศึกษาเป็นชายมากกว่าหญิง โดยเป็นชายร้อยละ ๗๐.๐

๑.๒ อายุ กลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตทับแก้วและกำแพงแสนมีอายุระหว่าง ๑๗-๒๓ ปี ส่วนกลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตศาลายามีอายุระหว่าง ๑๗-๒๐ ปี โดยที่กลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตทั้ง ๓ แห่งนี้เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๐ ปีเป็นส่วนมาก กล่าวคือ นักศึกษาในแต่ละวิทยา เขตมีอายุอยู่ในช่วงนี้มากกว่าร้อยละ ๖๕

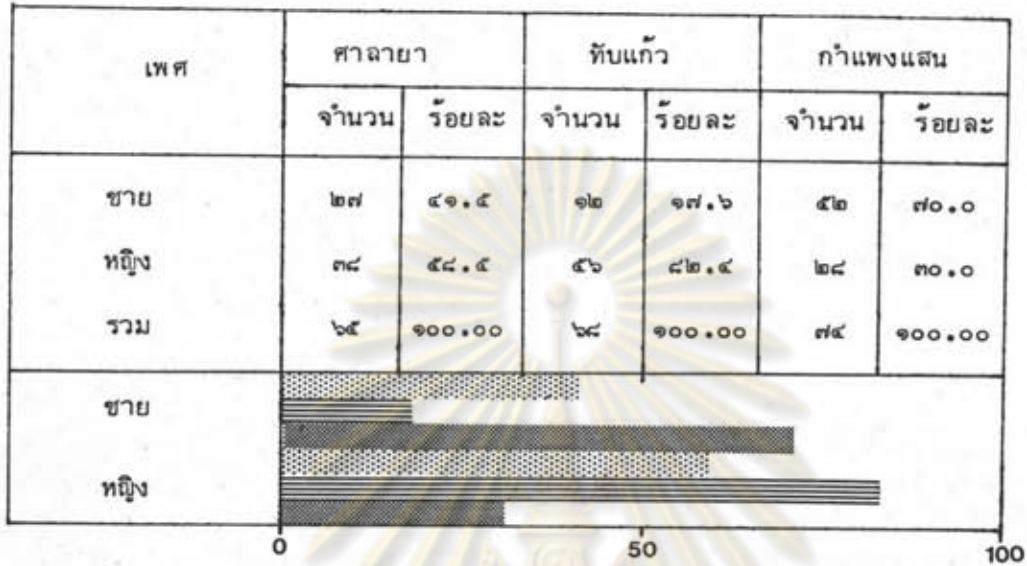
๑.๓ คณะ(สาขาวิชา) ที่นักศึกษาศึกษาอยู่ กลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตศาลายาเป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์เป็นส่วนมาก กลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตทับแก้ว เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเกี่ยวกับด้านอักษรศาสตร์เป็นส่วนมาก ส่วนกลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตกำแพงแสนเป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเกี่ยวกับด้านเกษตรศาสตร์เป็นส่วนใหญ่

๑.๔ ชั้นปี(ปีที่) นักศึกษาศึกษาอยู่ กลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตศาลายาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) กลุ่มนักศึกษาตัวอย่างในวิทยา เขตทับแก้ว เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ เป็นส่วนมากกล่าวคือ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ร้อยละ ๕๗.๒ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๔๒.๘ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๓ และ ๔ ส่วนกลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตกำแพงแสนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ เป็นส่วนมาก กล่าวคือ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ ร้อยละ ๕๖.๐ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๔๔.๐ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ และ ๔

๑.๕ วิธีการสัญจรที่นักศึกษาใช้ภายในบริเวณวิทยา เขต กลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตศาลายาทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) ใช้วิธีเดินเท้าเป็นการสัญจรภายในบริเวณวิทยา เขต ส่วนกลุ่มนักศึกษาในวิทยา เขตทับแก้วและกำแพงแสนส่วนมาก (ประมาณร้อยละ ๘๕) ใช้รถจักรยานหรือรถจักรยานยนต์เป็นการสัญจรภายในบริเวณวิทยา เขต

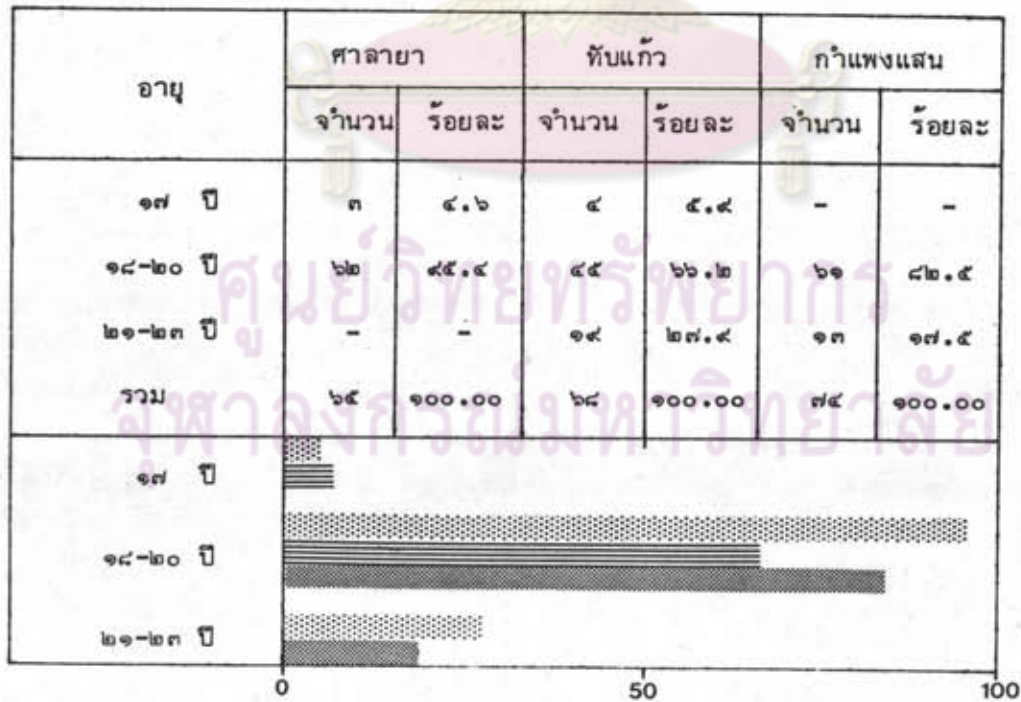
ตารางและแผนภูมิที่ ๑ แสดงสัดส่วน เพศของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

- - ศาลายา
- - ทับแก้ว
- - กำแพงแสน

ตารางที่และแผนภูมิที่ ๒ แสดงสัดส่วน อายุของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

- - ศาลายา
- - ทับแก้ว
- - กำแพงแสน

ตารางที่ ๓ แสดงสัดส่วน คณะ (สาขาวิชา) ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

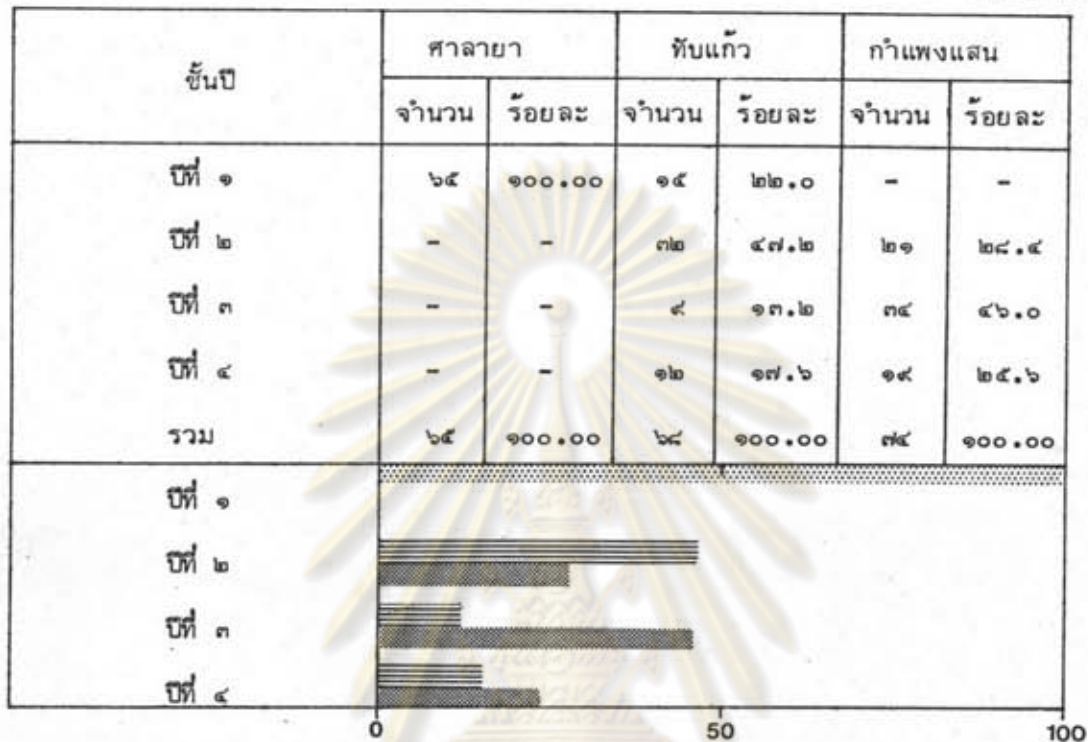
คณะ (สาขาวิชา)	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เตรียมสาธารณสุข	๑๗	๒๖.๒	-	-	-	-
รังสีเทคนิค	๑๒	๑๘.๕	-	-	-	-
เทคนิคการแพทย์	๑๔	๒๑.๕	-	-	-	-
เตรียมกายภาพบำบัด	๖	๙.๒	-	-	-	-
วิทยาศาสตร์	๓	๔.๖	๑๑	๑๖.๑	-	-
เภสัชศาสตร์	๓	๔.๖	-	-	-	-
เตรียมแพทยศาสตร์	๔	๖.๒	-	-	-	-
ภาษาศาสตร์ เอเชียอาคเนย์	๓	๔.๖	-	-	-	-
ทันตแพทยศาสตร์	๓	๔.๖	-	-	-	-
ศึกษาศาสตร์	-	-	๓๗	๕๕.๕	๑๖	๒๑.๖
อักษรศาสตร์	-	-	๒๐	๒๙.๕	-	-
เกษตรศาสตร์	-	-	-	-	๔๓	๕๘.๑
วิศวกรรมศาสตร์	-	-	-	-	๑๕	๒๐.๓
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๕๕	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

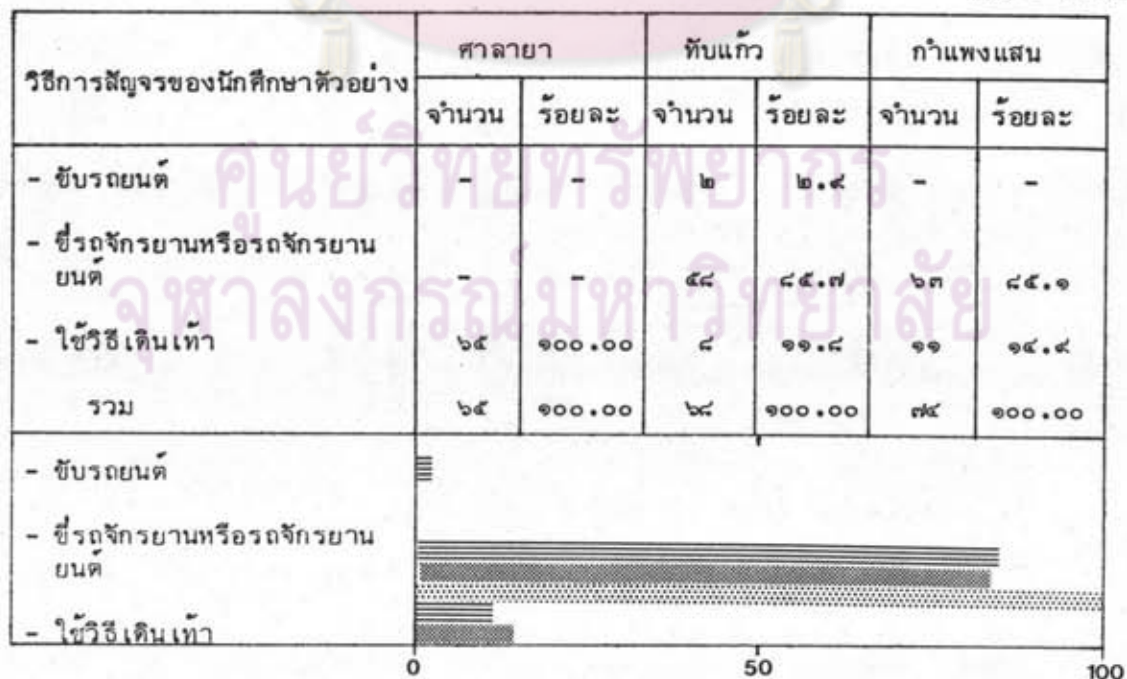
ตารางและแผนภูมิที่ ๔ แสดงสัดส่วน ชั้นปี(ปีที่) นักศึกษาตัวอย่างศึกษาอยู่

 - ศาลายา
 - ทับแก้ว
 - กำแพงแสน

ตารางและแผนภูมิที่ ๕ แสดงสัดส่วน วิธีการสัญจรที่นักศึกษาตัวอย่างใช้ภายใน บริเวณวิทยาเขต

 - ศาลายา
 - ทับแก้ว
 - กำแพงแสน

จากการสรุปลักษณะพื้นฐานทางสังคมและพฤติกรรมของนักศึกษาจำนวน ๒๐๗ คน ซึ่งแยกเป็นนักศึกษาในวิทยาเขตสาลาया ๖๔ คน นักศึกษาในวิทยาเขตห้วยแก้ว ๖๔ คน และนักศึกษาในวิทยาเขตกำแพงแสน ๗๔ คน จะเห็นได้ว่าลักษณะพื้นฐานทางสังคม เรื่องอายุ ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละวิทยาเขตกล่าวคือ นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งนี้ถือได้ว่าเป็นนักศึกษาที่มีอายุอยู่ในกลุ่มเดียวกัน(อายุ ๑๔-๒๐ ปีเป็นส่วนมาก) แต่เรื่องเพศ คณะ (สาขาวิชา) ที่นักศึกษาศึกษา และชั้นปี(ปีที่) ที่นักศึกษาศึกษาอยู่มีความแตกต่างกันในแต่ละวิทยาเขต ซึ่งบางปัจจัยอาจจะเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่อการศึกษาประ เณิมฝั่งวิทยาเขต ฝั่งบริเวณกลุ่มอาคารหอพักและฝั่งอาคารหอพักของนักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง ส่วนพฤติกรรมของนักศึกษาเรื่อง วิธีการสัญจรที่นักศึกษาใช้ในบริเวณวิทยาเขตนั้น จะเห็นได้ว่านักศึกษาในวิทยาเขตห้วยแก้วและวิทยาเขตกำแพงแสน ส่วนมากใช้วิธีเดียวกันคือ วิธีรถจักรยานหรือรถจักรยานยนต์ ซึ่งแตกต่างไปจากวิธีที่นักศึกษาในวิทยาเขตสาลาयाใช้คือ วิธีเดินเท้า ดังนั้น พฤติกรรมของนักศึกษาเรื่องวิธีการสัญจรที่นักศึกษาใช้ในบริเวณวิทยาเขตนั้น อาจเป็นตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการศึกษาประ เณิมผลฝั่งวิทยาเขตและฝั่งบริเวณของกลุ่มอาคารหอพักระหว่างนักศึกษาในวิทยาเขตสาลาयाกับวิทยาเขตห้วยแก้วและวิทยาเขตกำแพงแสน

นอกจากนี้ประสพการณ์เดิมของนักศึกษาอันได้แก่ ความเคยชินและความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของฝั่งวิทยาเขต ฝั่งบริเวณของกลุ่มอาคารหอพักนักศึกษาและฝั่งอาคารหอพักนักศึกษา ที่นักศึกษาแต่ละคน เคยพบเห็นหรือใช้สอยอยู่เป็นประจำ ก็ยังเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกสาเหตุหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นของนักศึกษาในการประเมิน ซึ่งผลของการประเมินที่ได้นี้อาจไม่ใช่ลักษณะทางกายภาพของฝั่งวิทยาเขต ฝั่งบริเวณของกลุ่มอาคารหอพักนักศึกษาและฝั่งอาคารหอพักที่ดีหรือ เหมาะสมก็เป็นได้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาได้มีการปรับตัว เข้าหาสภาพแวดล้อมกายภาพนั้นจนเคยชินแล้ว และนักศึกษาก็ไม่เคยใช้สภาพแวดล้อมอื่น ๆ นักศึกษาจึงไม่ทราบว่าสภาพแวดล้อมกายภาพแบบอื่น ๆ ดีหรือไม่ นักศึกษาจึงได้เลือกสภาพแวดล้อมกายภาพแบบเดิมที่ตนเคยใช้ อยู่ ทั้งที่ลักษณะสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ อาจดีและเหมาะสมกว่าสภาพแวดล้อมกายภาพที่เป็นอยู่ในวิทยาเขตของตนก็เป็นได้

๒. ฝั่งวิทยาเขต

๒.๑ ลักษณะฝั่งวิทยาเขต การวางฝั่งวิทยาเขตอาจจำแนกออกเป็นลักษณะกว้าง ๆ

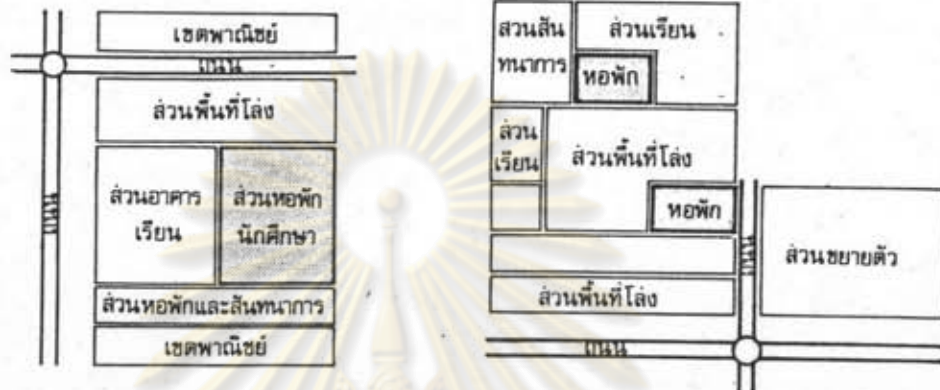
ได้ ๒ ลักษณะคือ

ก) ฝั่งวิทยาเขตแบบที่มีการวาง เขตการใช้ที่ดินสำหรับอาคารประเภทต่าง ๆ

ไว้เป็นส่วน ๆ ตามลักษณะการใช้สอย

ข) ผังวิทยาเขตแบบที่ไม่ได้วางเขตการใช้ที่ดินสำหรับอาคารประเภทต่าง ๆ

ไว้เป็นส่วน ๆ ตามลักษณะการใช้สอย

(ภาพแสดงผังวิทยาเขตแบบ ก)

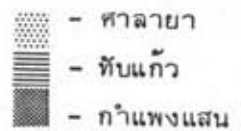
(ภาพแสดงผังวิทยาเขตแบบ ข)

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งมีความคิดเห็นที่เหมือนกันในการเลือกลักษณะผังวิทยาเขตคือ นักศึกษาส่วนมากเลือกผังวิทยาเขตแบบที่มีการวางเขตการใช้ที่ดินสำหรับอาคารประเภทต่าง ๆ ไว้เป็นส่วน ๆ ตามลักษณะการใช้สอย โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าผังวิทยาเขตแบบนี้ทำให้เกิดความเป็นสัดส่วน ความสงบเงียบ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสวยงามและสามารถเดินติดต่อระหว่างอาคารต่าง ๆ ได้สะดวก

เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะผังวิทยาเขตที่นักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตกำแพงแสนและวิทยาเขตศาลายาเลือกต่างก็เป็นลักษณะผังวิทยาเขตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของวิทยาเขตทั้ง ๒ แห่งนี้ อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๒ แห่งนี้ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สอยสภาพแวดล้อมแบบอื่นที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมนุษย์มักจะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคย นอกจากนี้การที่มีลักษณะผังวิทยาเขตให้นักศึกษาเลือกเพียง ๒ ลักษณะ อาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งเลือกผังวิทยาเขตแบบที่มีการวางเขตการใช้ที่ดินสำหรับอาคารประเภทต่างๆ ไว้เป็นส่วนๆ ตามลักษณะการใช้สอยก็เป็นได้

^๑Reginald G. Golledge and Georgia Zamaras, "Cognitive Approaches to the Analysis of Human Spatial Behavior", in Environmental and Cognitive, ed. William H. Ittelson (New York: Seminar Press, 1973). p. 62-67

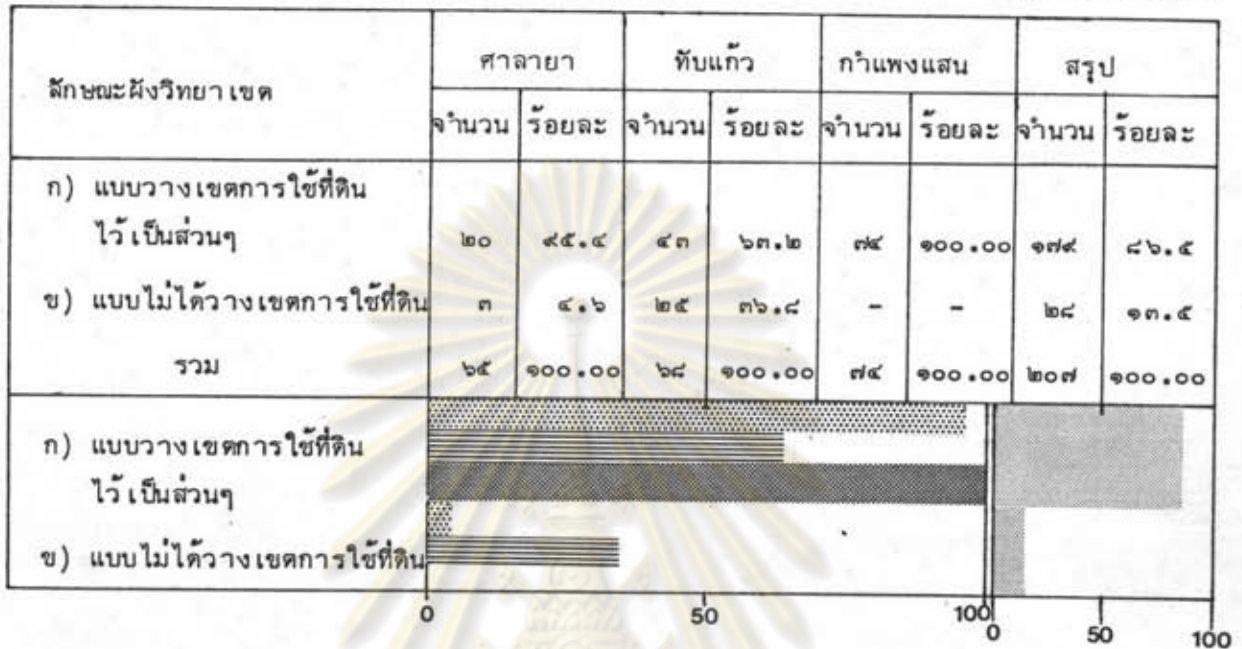
ตารางและแผนภูมิที่ ๖ แสดงสัดส่วน การเลือกลักษณะผังวิทยา เขตของนักศึกษา

- ศาลายา

- ทับแก้ว

- กำแพงแสน

ตารางสรุปผลการเลือกลักษณะผังวิทยา เขตตามความต้องการของนักศึกษา

วิทยา เขตศาลายา	วิทยา เขตทับแก้ว	วิทยา เขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาเกือบทั้งหมดเลือกผังวิทยา เขตแบบที่วางเขตการใช้ที่ดินไว้เป็นส่วน ๆ	นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกผังวิทยา เขตแบบที่วางเขตการใช้ที่ดินไว้เป็นส่วนๆ	นักศึกษาทั้งหมดเลือกตั้งวิทยา เขตแบบที่วางเขตการใช้ที่ดินไว้เป็นส่วนๆ	นักศึกษาในวิทยา เขตทั้ง ๓ แห่ง ส่วนมากเลือกผังวิทยา เขตแบบที่วางเขตการใช้ที่ดินไว้เป็นส่วนๆ

๒.๒ ลักษณะการสัญจรภายในบริเวณวิทยา เขต การสัญจรภายในบริเวณวิทยา เขต

สามารถจำแนกออกได้เป็น ๓ ประเภทคือ

- การสัญจรด้วยรถยนต์
- การสัญจรด้วยรถจักรยานหรือรถจักรยานยนต์
- การสัญจรด้วยเท้า

นักศึกษาในวิทยา เขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันในการ เลือกวิธีสัญจรภายในบริเวณวิทยา เขต คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๔.๔ เลือกวิธีการสัญจรด้วยรถจักรยาน
รถจักรยานยนต์และการเดินเท้าใช้ร่วมไปในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการสัญจรด้วยรถยนต์
ซึ่งเท่ากับจำนวนนักศึกษาที่เลือกวิธีการสัญจรด้วยรถยนต์ รถจักรยานและรถจักรยานยนต์ใช้ร่วมไป
ในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการเดินเท้า

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๖๖.๒) เลือกวิธีการสัญจรด้วย
รถจักรยาน รถจักรยานยนต์และการเดินเท้าใช้ร่วมไปในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการสัญจร
ด้วยรถยนต์

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๔.๖ เลือกวิธีการสัญจรด้วยรถจักรยาน
รถจักรยานยนต์และการเดินเท้าใช้ร่วมไปในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการสัญจรด้วยรถยนต์
และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๔.๑ เลือกวิธีการสัญจรด้วยรถยนต์ รถจักรยานและรถจักรยานยนต์
ใช้ร่วมไปในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการเดินเท้า

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษา
ส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๔๔.๔) เลือกวิธีการสัญจรด้วยรถจักรยาน รถจักรยานยนต์และการเดิน
เท้าใช้ร่วมไปในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการสัญจรด้วยรถยนต์ ลักษณะการสัญจรวิธีนี้น่าจะ
เป็นวิธีการสัญจรที่ให้ความสะดวกสบายและปลอดภัยแก่นักศึกษาผู้ใช้สอยได้มากที่สุด (รองจากวิธี
การสัญจรที่แยกการสัญจรทุกชนิดออกจากกัน เพราะวิธีการสัญจรวิธีนี้นอกจากจะเป็นวิธีที่ไม่สิ้นเปลือง
ค่าก่อสร้างมากนักแล้ว ยังนับเป็นวิธีที่สามารถแบ่งระดับความเร็วของการสัญจรภายในบริเวณ
วิทยาเขตออกจากกันวิธีหนึ่งด้วย ส่วนวิธีการสัญจรด้วยรถยนต์ รถจักรยานและรถจักรยานยนต์ที่
ใช้ร่วมไปในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการเดินเท้า เป็นวิธีที่นักศึกษาเลือก เป็นจำนวนมากรอง
ลงมา(จำนวนร้อยละ ๒๔.๕)

ตารางและแผนภูมิที่ ๗ แสดงสัดส่วนการเลือกวิธีการสัญจรภายในบริเวณวิทยาเขตของนักศึกษา

- ก) การสัญจรด้วยรถยนต์
- ข) การสัญจรด้วยรถจักรยานและรถจักรยานยนต์
- ค) การสัญจรด้วยเท้า

 - ศาลายา
 - ทับแก้ว
 - กำแพงแสน

ลักษณะการสัญจรภายในบริเวณวิทยา เขต	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธี ก)+ข)+ค)	๔	๗.๗	๔	๑๓.๓	๔	๑๒.๑	๒๓	๑๑.๑
วิธี ก)+ข) แยกจาก ค)	๒๕	๓๘.๕	๑๐	๑๔.๗	๒๖	๓๕.๑	๖๑	๒๙.๕
วิธี ก)+ค) แยกจาก ข)	-	-	๒	๒.๘	๑	๑.๔	๓	๑.๔
วิธี ข)+ค) แยกจาก ก)	๒๕	๓๘.๕	๔๕	๖๖.๒	๓๓	๔๔.๖	๑๐๓	๔๙.๘
วิธี ก),ข),ค) แยกจากกัน	๑๐	๑๕.๓	๒	๒.๘	๕	๖.๘	๑๗	๘.๒
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๕	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

วิธี ก)+ข)+ค)	วิธี ก)+ข) แยกจาก ค)	วิธี ก)+ค) แยกจาก ข)	วิธี ข)+ค) แยกจาก ก)	วิธี ก),ข),ค) แยกจากกัน
~11%	~30%	~1%	~50%	~8%

ตารางสรุปผลการเลือกวิธีการสัญจรภายในบริเวณวิทยาเขตตามความต้องการของนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาประมาณ ๒ ใน ๔ เลือกวิธีการสัญจรด้วยรถจักรยานยนต์และการเดินเท้าใช้ร่วมไปในทางเดียวกันแต่แยกออกจากการสัญจรด้วยรถยนต์ ซึ่งเท่ากับจำนวนนักศึกษาที่เลือก	นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกวิธีการสัญจรด้วยรถจักรยานยนต์และการเดินเท้าใช้ร่วมไปในทางเดียวกันแต่แยกออกจากการสัญจรด้วยรถยนต์	นักศึกษาประมาณ ๒ ใน ๔ เลือกวิธีการสัญจรด้วยรถจักรยานยนต์และการเดินเท้าใช้ร่วมไปในทางเดียวกันแต่แยกออกจากการสัญจรด้วยรถยนต์ นักศึกษาประมาณ ๑ ใน ๓ เลือกวิธีการ	นักศึกษามีแนวโน้มที่จะเลือกวิธีการสัญจรด้วยรถจักรยานยนต์ และการเดินเท้าใช้ร่วมไปในทางเดียวกันแต่แยกออกจากการสัญจรด้วยรถยนต์ และวิธีการสัญจรด้วยรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ใช้

วิทยาเขตสาลาया	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
วิธีการสัญจรด้วย รถยนต์ รถจักรยาน และรถจักรยานยนต์ ใช้ร่วมไปในทาง เดียวกันแต่แยกออก จากการเดินเท้า		สัญจรด้วยรถยนต์ รถจักร ยานและรถจักรยานยนต์ ใช้ร่วมไปในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการเดิน เท้า	ร่วมไปในทางเดียวกัน แต่แยกออกจากการเดิน เท้า

๒.๓ ระยะเวลาในการเดินเท้าระหว่างหอพักกับส่วนต่าง ๆ ในบริเวณวิทยาเขต

๒.๓.๑ จากส่วนหอพักถึงส่วนอาคารเรียน

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับระยะเวลาที่เหมาะสมในการเดินเท้าระหว่างส่วนหอพัก กับส่วนอาคารเรียนคือ

วิทยาเขตสาลาया นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๕.๔) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที และนักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ ๓๔.๕(จำนวนมารองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๑.๕) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที และนักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ ๓๐.๔(จำนวนมารองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที

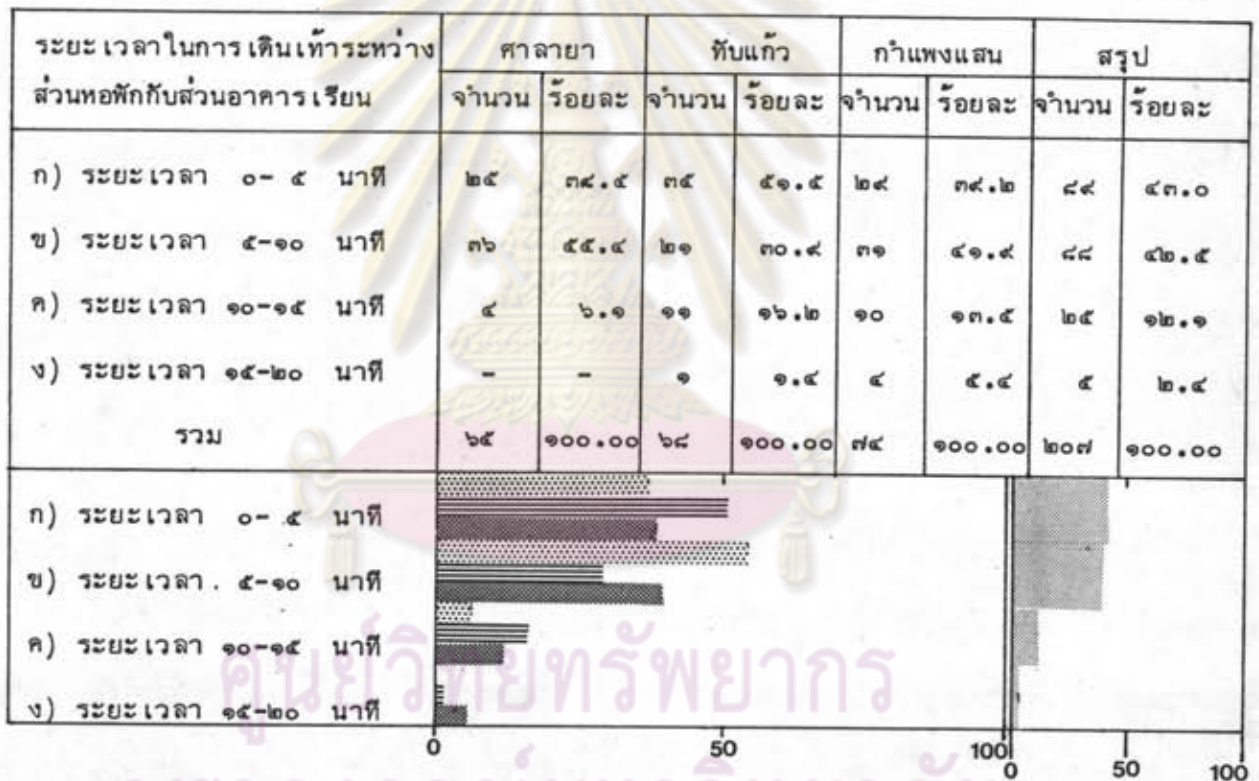
วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๑.๕) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที และนักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ ๓๔.๒(จำนวนมารองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๕.๕) มีความคิดเห็นว่ ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเดินเท้าติดต่อกันจากส่วนหอพักถึงส่วนอาคารเรียน ควรเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ นาที

เป็นที่น่าสังเกตว่า การที่นักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้วมีความคิดเห็นว่าการเดินเท้าในส่วนนี้ควรใช้เวลาประมาณ ๐-๕ นาที เป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาในวิทยาเขตอื่น ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจากตัวแปรเรื่อง เพศ ที่มีผลกระทบต่อการศึกษาประเมิณก็เป็นที่น่าสังเกต กล่าวคือ เนื่องจากนักศึกษา

ในวิทยาเขตห้วยแก้ว เป็นหญิงมากกว่าชาย (เป็นหญิงร้อยละ ๘๒.๔) ในขณะที่นักศึกษาในวิทยาเขตศาลายา เป็นหญิงร้อยละ ๕๘.๕ และนักศึกษาในวิทยาเขตกำแพงแสน เป็นหญิงร้อยละ ๓๐.๐ จึงทำให้ผลการประเมินของนักศึกษาในวิทยาเขตห้วยแก้วมีผลค่อนข้างไปทางการใช้เวลาเดินเท้าที่น้อยกว่านักศึกษาในวิทยาเขตอื่น ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาหญิงมีความต้องการให้การเดินเท้าติดต่อกันระหว่างส่วนต่าง ๆ ในบริเวณวิทยาเขตมีระยะทางที่สั้นและกระชับมากกว่าที่นักศึกษาชายต้องการตารางและแผนภูมิที่ ๘ แสดงลักษณะความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับระยะเวลาเดินเท้าที่เหมาะสมระหว่างส่วนหอพักกับส่วนอาคารเรียน

 - ศาลายา
 - ห้วยแก้ว
 - กำแพงแสน

๒.๓.๒ จากส่วนหอพักถึงส่วนโรงอาหาร

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งมีความคิดเห็นที่เหมือนกันเกี่ยวกับระยะเวลาที่เหมาะสมในการเดินเท้าระหว่างส่วนหอพักกับส่วนโรงอาหารคือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๕๑.๔) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกันส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที

วิทยาเขตห้วยแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๕๑.๔) เลือกระยะเวลาเดินเท้า

ติดต่อกันในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๗๗.๐) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๘๔.๑) คิดเห็นว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเดินเท้าติดต่อกันจากส่วนหอพักถึงส่วนโรงอาหารควรเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๕ นาที

เป็นที่น่าสังเกตว่า การที่นักศึกษาในวิทยาเขตศาลายามีความคิดเห็นว่าการเดินเท้าในส่วนนี้ควรใช้เวลาประมาณ ๐-๕ นาที เป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาในวิทยาเขตอื่น ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจากตัวแปรเกี่ยวกับประสิทธิภาพเดิมของนักศึกษาที่มีผลกระทบต่อการศึกษาเป็นได้ กล่าวคือ เนื่องจากนักศึกษาในวิทยาเขตศาลายา ปกติจะใช้เวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้ประมาณ ๐-๕ นาที ซึ่งนักศึกษาได้รับความสะดวกในการเดินติดต่อกันในส่วนนี้ดีแล้ว จึงทำให้ผลการประเมินของนักศึกษาในวิทยาเขตศาลายามีผลค่อนข้างดีทางการใช้เวลาเดินเท้าติดต่อกันในส่วนนี้ที่ไม่เกิน ๕ นาที ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นักศึกษาในวิทยาเขตศาลายาใช้อยู่ปกติ

ตารางและแผนภูมิที่ ๔ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาเดินเท้าที่เหมาะสม

ระหว่างส่วนหอพักกับส่วนโรงอาหาร

- ศาลายา

- ทัพแก้ว

- กำแพงแสน

ระยะเวลาในการเดินเท้าระหว่าง ส่วนหอพักถึงส่วนโรงอาหาร	ศาลายา		ทัพแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ระยะเวลา ๐- ๕ นาที	๖๒	๘๕.๔	๕๕	๘๐.๔	๕๗	๗๗.๐	๑๗๔	๘๔.๑
ข) ระยะเวลา ๕-๑๐ นาที	๓	๔.๖	๑๓	๑๙.๖	๑๗	๒๓.๐	๓๓	๑๕.๙
ค) ระยะเวลา ๑๐-๑๕ นาที	-	-	-	-	-	-	-	-
ง) ระยะเวลา ๑๕-๒๐ นาที	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐
ก) ระยะเวลา ๐- ๕ นาที								
ข) ระยะเวลา ๕-๑๐ นาที								
ค) ระยะเวลา ๑๐-๑๕ นาที								
ง) ระยะเวลา ๑๕-๒๐ นาที								

๒.๓.๓ จากส่วนหอพักถึงส่วนหอสมุดกลาง

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับระยะเวลาที่เหมาะสมในการเดินเท้าระหว่างส่วนหอพักกับส่วนหอสมุดกลางคือ

วิทยาเขตสาละยา นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๓.๘) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๕.๔(จำนวนมากรองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๖๓.๒) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๒.๒(จำนวนมากรองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๔๖.๐) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๐.๕(จำนวนมากรองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๔๐.๔) มีความคิดเห็นว่ารยะเวลาที่เหมาะสมในการเดินเท้าติดต่อจากส่วนหอพักถึงส่วนหอสมุดกลาง ควรเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ นาที

เป็นที่น่าสังเกตว่า การที่นักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้วมีความคิดเห็นว่าการเดินเท้าในส่วนนี้ควรใช้เวลาประมาณ ๐-๕ นาที เป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาในวิทยาเขตอื่น ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากตัวแปรเรื่อง เพศ ที่มีผลกระทบต่อการประเมินเช่นเดียวกับผลการประเมินที่ได้ในส่วนหอพักถึงส่วนอาคารเรียนก็เป็นได้

ตารางและแผนภูมิที่ ๑๐ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาเดินเท้าที่เหมาะสมระหว่างส่วนหอพักกับส่วนหอสมุดกลาง

- - สาละยา
- - ทับแก้ว
- - กำแพงแสน

ระยะเวลาในการเดินเท้าระหว่าง ส่วนหอพักถึงส่วนหอสมุดกลาง	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สุรูป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ระยะเวลา ๐-๕ นาที	๒๓	๓๕.๔	๔๓	๖๓.๒	๓๐	๔๐.๕	๔๖	๔๖.๕
ข) ระยะเวลา ๕-๑๐ นาที	๓๕	๕๓.๔	๒๒	๓๒.๒	๓๔	๔๖.๐	๔๑	๔๔.๐
ค) ระยะเวลา ๑๐-๑๕ นาที	๗	๑๐.๕	๑	๑.๕	๖	๘.๑	๑๔	๑๔.๕
ง) ระยะเวลา ๑๕-๒๐ นาที	-	-	๒	๓.๐	๔	๕.๔	๖	๖.๕
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

๒.๓.๔ จากส่วนหอพักถึงส่วนอิม เนเซียม

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับระยะเวลาที่เหมาะสมในการเดินเท้าระหว่างส่วนหอพักกับส่วนอิม เนเซียมคือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๓.๔) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๖.๒(จำนวนมากรองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๖๓.๒) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๐.๖(จำนวนมากรองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๖๒.๒) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๕-๑๐ นาที และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๓.๐(จำนวนมากรองลงมา) เลือกระยะเวลาเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้อยู่ในช่วง ๐-๕ นาที

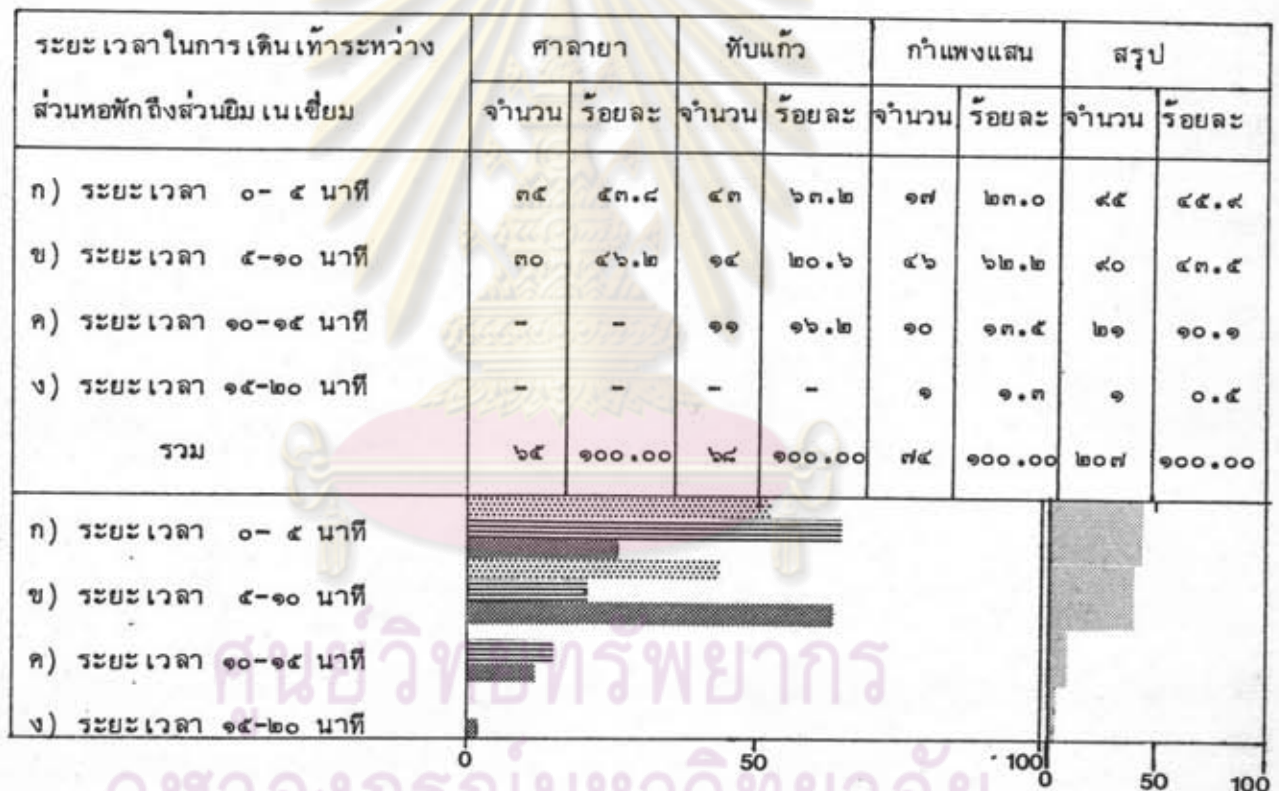
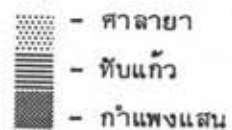
สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๔๔.๕) มีความคิดเห็นว่าการระยะเวลาที่เหมาะสมในการเดินเท้าติดต่อจาก

ส่วนหอพักถึงส่วนอิม เนเซียม ควรเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ นาที

เป็นที่น่าสังเกตว่า การที่นักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้วมีความคิดเห็นว่าการเดินเท้าในส่วนนี้ควรใช้เวลาประมาณ ๐-๕ นาที เป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาในวิทยาเขตอื่น ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากตัวแปรเรื่อง เพศ ที่มีผลกระทบต่อการประเมินเช่นเดียวกับผลการประเมินที่ได้ในส่วนหอพักถึงส่วนอาคารเรียนก็เป็นได้

ตารางและแผนภูมิที่ ๑๑ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาเดินเท้าที่

เหมาะสมระหว่างส่วนหอพักกับส่วนอิม เนเซียม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๓.๔ สรุปผลความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาในการเดินเท้าที่

เหมาะสมระหว่างหอพักกับส่วนต่าง ๆ ในบริเวณวิทยาเขต

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาเดินเท้าที่เหมาะสมระหว่างหอพักกับส่วนต่าง ๆ ในบริเวณวิทยาเขตที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าตัวแปรเรื่อง เพศ และประสิทธิภาพเดิมของนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขต น่าจะเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่อผลการประเมิน กล่าวคือ

เพศ นักศึกษาหญิงมีแนวโน้มที่ต้องการระยะเวลา เดินเท้าระหว่างหอพักกับส่วนต่างๆ
ในบริเวณวิทยาเขตที่น้อยกว่านักศึกษาชาย

ประสพการณ์เดิมของนักศึกษา นักศึกษามีแนวโน้มที่จะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมี
ความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ^๑

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งเกี่ยวกับระยะเวลาใน
การเดินเท้าที่เหมาะสมระหว่างหอพักกับส่วนต่าง ๆ ในบริเวณวิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ

ระยะเวลาเดินเท้าระหว่างส่วนหอพักกับส่วนอาคารเรียน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวน
ร้อยละ ๘๔.๕) มีความคิดเห็นว่ ระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกในส่วนนี้ที่เหมาะสม ควรเป็นระยะ
เวลาไม่เกิน ๑๐ นาที

ระยะเวลาเดินเท้าระหว่างส่วนหอพักกับส่วนโรงอาหาร นักศึกษาส่วนมาก(จำนวน
ร้อยละ ๘๔.๑) มีความคิดเห็นว่ ระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกในส่วนนี้ที่เหมาะสม ควรเป็นระยะเวลา
ไม่เกิน ๕ นาที

ระยะเวลาเดินเท้าระหว่างส่วนหอพักกับส่วนหอสมุดกลาง นักศึกษาส่วนมาก(จำนวน
ร้อยละ ๘๐.๔) มีความคิดเห็นว่ ระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกในส่วนนี้ที่เหมาะสม ควรเป็นระยะ
เวลาไม่เกิน ๑๐ นาที

ระยะเวลาเดินเท้าระหว่างส่วนหอพักกับส่วนยิม เน เซียม นักศึกษาส่วนมาก(จำนวน
ร้อยละ ๘๔.๔) มีความคิดเห็นว่ ระยะเวลาเดินเท้าติดต่อกในส่วนนี้ที่เหมาะสม ควรเป็นระยะเวลา
ไม่เกิน ๑๐ นาที

ผลที่ได้จากการศึกษาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับระยะเวลาในการเดิน
เท้าติดต่อกระหว่างส่วนต่าง ๆ ภายในบริเวณวิทยาเขตที่ไคกล่าวไว้ในบทที่ ๒ กล่าวคือ การเดิน
เท้าติดต่อกระหว่างส่วนหอพักถึงส่วนอาคารเรียน ส่วนหอสมุดกลางและส่วนยิมเนเซียมนั้น ควรใช้
ระยะเวลาเดินเท้าไม่เกิน ๑๐ นาที (หรือคิดเป็นระยะทางไม่เกิน ๘๐๐ เมตร) แต่ผลของการ
ศึกษาที่ได้นี้ชี้ให้เห็นชัดเจนขึ้นไปอีกว่า นักศึกษามีความต้องการให้ระยะทางเดินเท้าระหว่างส่วน

^๑Regionald G. Golledge and Georgia Zannaras, "Cognitive Approaches to the Analysis of Human Spatial Behavior," in Environmental and Cognitive, ed. William H. Ittelson (New York Seminar Press, 1973), p. 62-67

หอพักกับส่วนโรงอาหารมีความใกล้ชิดกันมากกว่าส่วนอื่น ๆ กล่าวคือ นักศึกษาต้องการให้การเดินเท้าติดต่อในส่วนนี้ใช้เวลาไม่เกิน ๕ นาที (หรือคิดเป็นระยะทางไม่เกิน ๔๐๐ เมตร)

๒.๔ หลังคาคลุมทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความต้องการหลังคาคลุมทางเดินเชื่อมระหว่างอาคารภายในบริเวณวิทยาเขตที่คล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๓.๔ ต้องการให้มีหลังคาคลุมทุกทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๖.๒ ต้องการให้มีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร เท่านั้น (เฉพาะ เท่าที่จำเป็น)

วิทยาเขตหีบแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๘๕.๒) ต้องการให้มีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร เท่านั้น (เฉพาะ เท่าที่จำเป็น)

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๗๗.๐) ต้องการให้มีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร เท่านั้น (เฉพาะ เท่าที่จำเป็น)

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๗๐.๐) ต้องการให้มีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร เท่านั้น (เฉพาะ เท่าที่จำเป็น) การทำหลังคาคลุมทางเดินเชื่อมแบบนี้ น่าจะเป็นการทำหลังคาคลุมทางเดินเชื่อมที่ให้ความสะดวกสบายแก่นักศึกษาได้มากที่สุด (รองจากแบบทางเดินเชื่อมที่มีหลังคาคลุมทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร) เพราะทางเดินเชื่อมแบบนี้ เป็นแบบที่ไม่สิ้นเปลืองค่าก่อสร้างมากนัก สำหรับการทำหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคารนี้ นักศึกษามีความต้องการหลังคาคลุมทางเดินต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้คือ

๑. ภายในกลุ่มอาคารเรียน (นักศึกษที่เลือกมีจำนวนร้อยละ ๔๘.๐)
๒. ภายในกลุ่มอาคารหอพัก (นักศึกษที่เลือกมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๑)
๓. จากกลุ่มอาคารหอพักถึงกลุ่มอาคารเรียน (นักศึกษที่เลือกมีจำนวนร้อยละ ๒๓.๗)
๔. จากกลุ่มอาคารหอพักถึงห้องสมุดกลาง (นักศึกษที่เลือกมีจำนวนร้อยละ ๑๕.๔)

เป็นที่น่าสังเกตว่า การที่นักศึกษาในวิทยาเขตศาลายามีความต้องการให้มีหลังคาคลุมทุกทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร เป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาในวิทยาเขตอื่นมาก ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากตัวแปร เรื่อง ชั้นปี(ปีที่) นักศึกษาศึกษาอยู่ที่มีผลกระทบต่อการประเมินก็เป็นได้

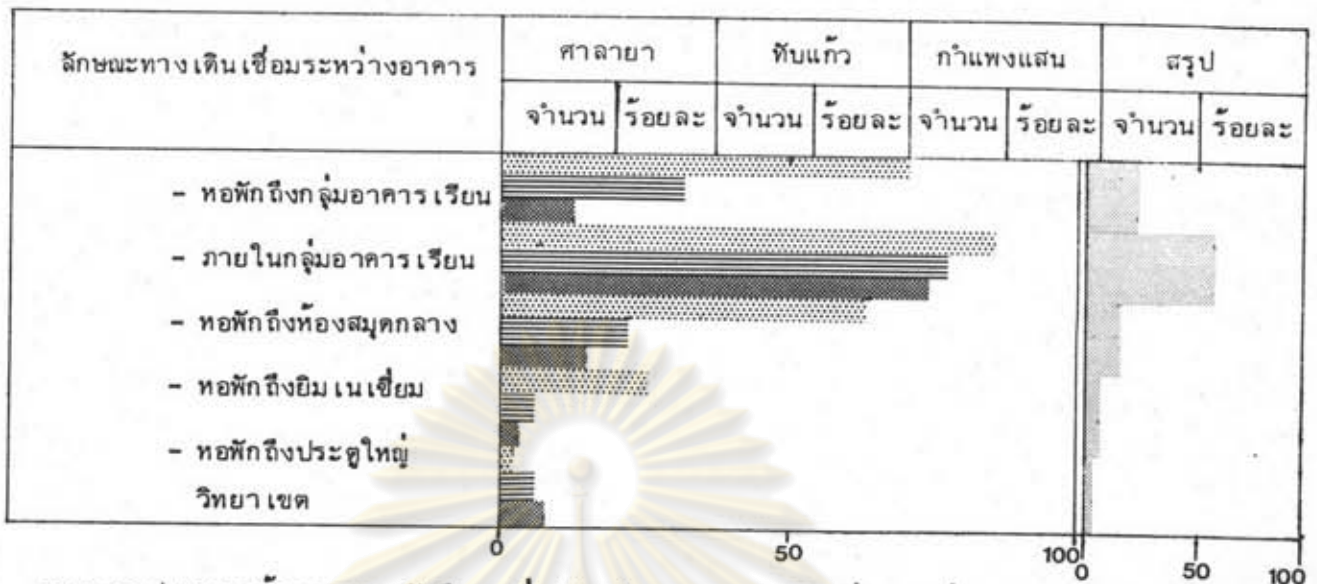
กล่าวคือ เนื่องจากนักศึกษาในวิทยาเขตศาลายาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐) จึงทำให้ผลการประเมินของนักศึกษาในวิทยาเขตศาลายา มีผลค่อนข้างสูงทางความต้องการหลังคาคลุมทางเดิน เชื่อมระหว่างอาคารภายในบริเวณวิทยาเขตที่มากกว่านักศึกษาในวิทยาเขตอื่น ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีความต้องการความสะดวกสบายมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๒, ๓ และ ๔ ตารางและแผนภูมิที่ ๑๒ แสดงสัดส่วนความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับหลังคาคลุมทางเดิน

เชื่อมระหว่างอาคารภายในบริเวณวิทยาเขต

 - ศาลายา
 - ทัชแกว
 - กำแพงแสน

ลักษณะทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร	ศาลายา		ทัชแกว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ควรมีหลังคาคลุมทุกทางเดินเชื่อม	๓๔	๔๓.๘	๔	๗.๔	๑๖	๒๑.๖	๕๖	๒๗.๑
ข) ไม่ควรมีหลังคาคลุมทางเดินเชื่อมเลย	-	-	๕	๗.๔	๑	๑.๔	๖	๒.๙
ค) ควรมีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อม	๓๐	๔๖.๒	๕๘	๘๕.๒	๕๗	๗๗.๐	๑๔๕	๗๐.๐
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐
(ได้แก่) - ภายในกลุ่มหอพัก	๒๔	๘๓.๓	๓๗	๖๓.๘	๕๐	๘๗.๗	๑๑๒	๕๔.๑
- หอพักถึงกลุ่มอาคารเรียน	๒๒	๗๓.๓	๒๐	๓๔.๕	๗	๑๒.๓	๔๙	๒๓.๗
- ภายในกลุ่มอาคารเรียน	๒๗	๔๐.๐	๔๘	๘๒.๘	๔๕	๗๘.๕	๑๒๐	๕๘.๐
- หอพักถึงห้องสมุดกลาง	๒๐	๖๖.๗	๑๓	๒๒.๔	๘	๑๔.๐	๔๑	๑๙.๘
- หอพักถึงอิม เนเซียม	๘	๒๖.๖	๕	๖.๙	๒	๓.๕	๑๔	๖.๘
- หอพักถึงประตูใหญ่ วิทยาเขต	๑	๓.๓	๕	๖.๙	๕	๗.๐	๕	๒.๓

ตารางสรุปผลความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับหลังคาคลุมทางเดินเชื่อมระหว่างอาคารภายในบริเวณวิทยาเขต

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
<p>นักศึกษาจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อย ต้องการให้มีหลังคาคลุมทุกทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร</p> <p>นักศึกษาที่เหลือทั้งหมด ต้องการให้มีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร โดยเรียงตามลำดับความต้องการได้ดังนี้คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภายในกลุ่มอาคารเรียน 2. ภายในกลุ่มหอพัก 3. จากหอพักถึงกลุ่มอาคารเรียน 4. จากหอพักถึงห้องสมุดกลาง 	<p>นักศึกษาประมาณ 4 ใน 5 ต้องการให้มีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร โดยเรียงตามลำดับความต้องการได้ดังนี้คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภายในกลุ่มอาคารเรียน 2. ภายในกลุ่มหอพัก 3. จากหอพักถึงกลุ่มอาคารเรียน 4. จากหอพักถึงห้องสมุดกลาง 	<p>นักศึกษาประมาณ 3 ใน 4 ต้องการให้มีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร โดยเรียงตามลำดับความต้องการได้ดังนี้คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภายในกลุ่มหอพัก 2. ภายในกลุ่มอาคารเรียน 3. จากหอพักถึงห้องสมุดกลาง 4. จากหอพักถึงกลุ่มอาคารเรียน 	<p>นักศึกษาส่วนมาก (ประมาณ 3 ใน 4) ต้องการให้มีหลังคาคลุมเฉพาะบางทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร โดยเรียงตามลำดับความต้องการได้ดังนี้คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภายในกลุ่มอาคารเรียน 2. ภายในกลุ่มหอพัก 3. จากหอพักถึงกลุ่มอาคารเรียน 4. จากหอพักถึงห้องสมุดกลาง

๓. ผังบริเวณของกลุ่มอาคารหอพักนักศึกษา

๓.๑ ระยะห่างระหว่างอาคารหอพักนักศึกษา

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปเกี่ยวกับระยะห่างที่เหมาะสมระหว่างอาคารหอพักนักศึกษาคือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๘.๕) ต้องการให้อาคารหอพักมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๑๘.๐๐ เมตร

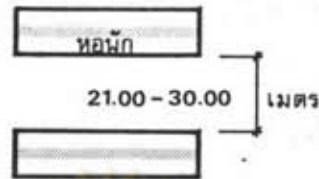
ปัจจุบันอาคารหอพักนักศึกษาในวิทยาเขตศาลายา มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักจากด้านหน้าถึงด้านหน้าอาคารหอพัก ประมาณ ๑๗.๐๐ เมตร และจากด้านหลังถึงด้านหลังอาคารหอพัก ประมาณ ๑๐.๐๐ เมตร (ดูรายละเอียดในบทที่ ๓)

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๕๑.๕ ต้องการให้อาคารหอพักมีระยะห่างกันมากกว่า ๓๐.๐๐ เมตร และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๕.๐ ต้องการให้อาคารหอพักมีระยะห่างกันอยู่ในช่วง ๒๑.๐๐-๓๐.๐๐ เมตร

ปัจจุบันอาคารหอพักนักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้ว มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักจากด้านหลังอาคารหอพัก A1 ถึงด้านหน้าอาคารหอพัก A5 ซึ่งมีการวางผังตัวอาคารให้เอียงหลบกัน (ดูรายละเอียดในบทที่ ๓) มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักประมาณ ๗.๐๐ เมตร และอาคารหอพักกลุ่ม D (ซึ่งประกอบด้วยอาคารหอพัก D1, D2, D3, และ D4) มีระยะห่างจากด้านหน้าอาคารหอพัก D2 ถึงด้านหน้าอาคารหอพัก D4 ประมาณ ๓๔.๐๐ เมตร มีระยะห่างจากด้านหน้าอาคารหอพัก D3 ถึงด้านหลังอาคารหอพัก D4 ประมาณ ๑๘.๐๐ เมตร และมีระยะห่างจากด้านข้างอาคารหอพัก D1 ถึงด้านข้างอาคารหอพัก D2 ประมาณ ๘.๐๐ เมตร (ดูรายละเอียดในบทที่ ๓)

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๘๑.๑) ต้องการให้อาคารหอพักมีระยะห่างกันอยู่ในช่วง ๒๑.๐๐ - ๓๐.๐๐ เมตร

ปัจจุบันอาคารหอพักในวิทยาเขตกำแพงแสน มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักจากด้านหน้าอาคารหอพักถึงด้านหน้าอาคารหอพัก ประมาณ ๒๘.๐๐ เมตร (ดูรายละเอียดในบทที่ ๓)

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาในการเลือกระยะห่างระหว่างอาคารหอพักของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุป(เรียงตามลำดับ)ได้ดังนี้คือ

๑. นักศึกษา(จำนวนร้อยละ ๔๒.๑) เลือกให้มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักอยู่ในช่วง ๒๑.๐๐ - ๓๐.๐๐ เมตร
๒. นักศึกษา(จำนวนร้อยละ ๒๓.๗) เลือกให้มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักน้อยกว่า ๑๘.๐๐ เมตร
๓. นักศึกษา(จำนวนร้อยละ ๒๑.๓) เลือกให้มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักมากกว่า ๓๐.๐๐ เมตร
๔. นักศึกษา(จำนวนร้อยละ ๑๓.๐) เลือกให้มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักอยู่ในช่วง ๑๘.๐๐ - ๒๑.๐๐ เมตร

เป็นที่น่าสังเกตว่า ระยะห่างระหว่างอาคารหอพักที่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งเลือก ต่างก็เป็นระยะห่างระหว่างอาคารหอพักที่เป็นอยู่ปัจจุบันในแต่ละวิทยาเขต เนื่องจากนักศึกษาส่วนมากในแต่ละวิทยาเขตไม่ประสบกับปัญหาการรบกวนจากเสียงและส่ายตาจากหอพักใกล้เคียงมากนัก ทั้งนี้จะเป็นด้วยเหตุผลที่อาคารหอพักนักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งมีการวางตัวอาคารหอพักที่เอียงหลบกัน(ดูรายละเอียดในบทที่ ๓) ซึ่งมีผลช่วยลดปัญหาการรบกวนกันจากเสียงและส่ายตาจากอาคารหอพักใกล้เคียงได้

แต่สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่พักอยู่ในอาคารหอพัก A1 และ A5 ของวิทยาเขตทับแก้วมีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักทั้ง ๒ หลังนี้ ประมาณ ๗.๐๐ เมตร และมีการวางผังให้ตัวอาคารเอียงหลบกันนั้น มีนักศึกษาเพียงจำนวนร้อยละ ๒๑.๗ ที่เห็นว่าระยะห่างระหว่างอาคารหอพักคู่นี้เหมาะสมแล้ว ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะความแตกต่างกันของเพศของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในอาคารหอพักทั้ง ๒ หลังนี้ กล่าวคือ อาคารหอพัก A1 มีนักศึกษหญิงอาศัยอยู่ในอาคารหอพัก

ส่วนอาคารหอพัก A5 มีนักศึกษาชายอาศัยอยู่ในอาคารหอพัก ถึงแม้ว่าอาคารหอพักทั้ง ๒ หลังนี้จะมีการวางผังตัวอาคารให้เอียงหลบกันแล้วก็ตาม แต่นักศึกษาในอาคารหอพักทั้ง ๒ หลังนี้ก็ยังคงได้รับความรบกวนซึ่งกันและกันมากกว่าอาคารหอพักคู่อื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม การที่นักศึกษาเลือกระยะห่างระหว่างอาคารหอพักตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมากกว่าระยะห่างแบบอื่น ๆ อาจเป็นได้ว่านักศึกษาส่วนมากไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สภาพแวดล้อมแบบอื่น (ระยะห่างแบบอื่น) ที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ในกลุ่มอาคารหอพักของตน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมนุษย์มักจะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่ Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

ตารางและแผนภูมิที่ ๑๓ แสดงสัดส่วนความต้องการของนักศึกษา เกี่ยวกับระยะห่างระหว่างอาคารหอพัก

- ศาลายา
- ทับบัก
- กำแพงแสน

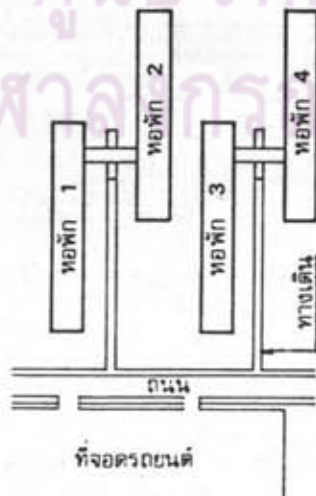
ระยะห่างระหว่างอาคารหอพัก	ศาลายา		ทับบัก		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) น้อยกว่า ๑๘.๐๐ เมตร	๓๘	๕๘.๕	๕	๗.๓	๖	๘.๑	๔๙	๒๓.๗
ข) ๑๘.๐๐-๒๑.๐๐ เมตร	๑๒	๑๘.๕	๑๑	๑๖.๒	๔	๕.๕	๒๗	๑๓.๐
ค) ๒๑.๐๐-๓๐.๐๐ เมตร	๑๐	๑๕.๕	๑๗	๒๕.๐	๖๐	๘๑.๑	๘๗	๔๒.๐
ง) มากกว่า ๓๐.๐๐ เมตร	๕	๗.๗	๓๕	๕๑.๕	๔	๕.๕	๔๔	๒๑.๓
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลความต้องการของนักศึกษา เกี่ยวกับระยะห่างระหว่างอาคารหอพัก

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ ต้องการให้มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักน้อยกว่า ๑๔.๐๐ เมตร	นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งต้องการให้มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักมากกว่า ๓๐.๐๐ เมตร	นักศึกษาประมาณ ๔ ใน ๕ ต้องการให้มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักอยู่ในช่วง ๒๑.๐๐-๓๐.๐๐ เมตร	นักศึกษามีความต้องการระยะห่างระหว่างอาคารมากน้อยต่างกัน แต่มีจำนวนมากที่สุด (ประมาณ ๒ ใน ๔) ที่ต้องการให้มีระยะห่างระหว่างอาคารหอพักอยู่ในช่วง ๒๑.๐๐-๓๐.๐๐ เมตร

๓.๒ ลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักนักศึกษา ทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักนักศึกษาสามารถจำแนกออกได้กว้าง เป็น ๒ ลักษณะ คือ

- ก) แบบทางเดินที่มุ่งตรงสู่อาคารหอพักนักศึกษา (โดยไม่ทำให้เกิดลานโล่งบริเวณหน้ากลุ่มอาคารหอพักนักศึกษา)
- ข) แบบทางเดินที่ทำให้เกิดลานโล่งบริเวณหน้ากลุ่มอาคารหอพักนักศึกษา

แบบ ก)

แบบ ข)

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นในการเลือกลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักนักศึกษา ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๘๐.๐) เลือกลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักแบบที่มุ่งตรงสู่อาคารหอพัก (โดยไม่ทำให้เกิดลานโล่งบริเวณหน้ากลุ่มอาคารหอพักนักศึกษา)

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๘๘.๗) เลือกลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักแบบที่ทำให้เกิดลานโล่งบริเวณหน้ากลุ่มอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๘๗.๘) เลือกลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักแบบที่ทำให้เกิดลานโล่งบริเวณหน้ากลุ่มอาคารหอพักนักศึกษา

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๖๗.๒) เลือกลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักแบบที่ทำให้เกิดลานโล่งบริเวณหน้ากลุ่มอาคารหอพักนักศึกษา โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าลักษณะทางเดินแบบนี้ก่อให้เกิดลานที่มีลักษณะโล่ง ซึ่งสามารถใช้นั่งพักผ่อนหรือเล่นกีฬาได้ นอกจากนี้ยังเป็นบริเวณที่สามารถปลูกต้นไม้ใหญ่ได้ อันก่อให้เกิดความร่มเย็นแก่อาคารหอพักและทางเดิน

เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักที่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งเลือก ต่างก็เป็นลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักที่เป็นอยู่ปัจจุบันในแต่ละวิทยาเขต อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สภาพแวดล้อมแบบอื่น (ลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักแบบอื่น) ที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมนุษย์มัก จะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่ Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

ตารางและแผนภูมิที่ ๑๔ แสดงสัดส่วน การเลือกลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักของนักศึกษา

- - ศาลายา
- - ทับแก้ว
- - กำแพงแสน

ลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพัก	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) แบบทางเดินที่มุ่งตรงสู่อาคารหอพัก	๕๒	๘๐.๐	๗	๑๐.๓	๔	๑๒.๒	๖๔	๓๒.๕
ข) แบบทางเดินที่ทำให้เกิดลานโล่งหน้าหอพัก	๑๓	๒๐.๐	๖๑	๘๔.๗	๖๕	๘๗.๘	๑๓๙	๖๗.๕
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลการเลือกลักษณะทางเดินเข้าสู่อาคารหอพักตามความต้องการของนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาจำนวน ๔ ใน ๕ เลือกทางเดินแบบที่มุ่งตรงสู่อาคารหอพัก	นักศึกษาเกือบทั้งหมดเลือกทางเดินแบบที่ทำให้เกิดลานโล่งหน้าอาคารหอพัก	นักศึกษาเกือบทั้งหมดเลือกทางเดินแบบที่ทำให้เกิดลานโล่งหน้าอาคารหอพัก	นักศึกษาส่วนมาก (ประมาณ ๒ ใน ๓) เลือกทางเดินแบบที่ทำให้เกิดลานโล่งหน้าอาคารหอพัก

๓.๓ ระยะห่างระหว่างที่จอดรถยนต์กับอาคารหอพักนักศึกษา

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะห่างที่เหมาะสม

ระยะห่างที่จอดรถยนต์กับอาคารหอพักนักศึกษาคือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๘๖.๒) ต้องการให้ที่จอดรถยนต์

มีระยะห่างจากอาคารหอพัก อยู่ในช่วง ๕๐ - ๑๐๐ เมตร

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๘๔.๗) ต้องการให้ที่จอดรถยนต์

มีระยะห่างจากอาคารหอพักไม่เกิน ๕๐ เมตร

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๘.๖ ต้องการให้ที่จอดรถยนต์มีระยะห่างจากอาคารหอพัก อยู่ในช่วง ๕๐ - ๑๐๐ เมตร และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๐.๓ ต้องการให้ที่จอดรถยนต์มีระยะห่างจากอาคารหอพักไม่เกิน ๕๐ เมตร

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๔.๕ ต้องการให้ที่จอดรถยนต์มีระยะห่างจากอาคารหอพัก อยู่ในช่วง ๕๐ - ๑๐๐ เมตร และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๔.๑ ต้องการให้ที่จอดรถยนต์มีระยะห่างจากอาคารหอพักไม่เกิน ๕๐ เมตร

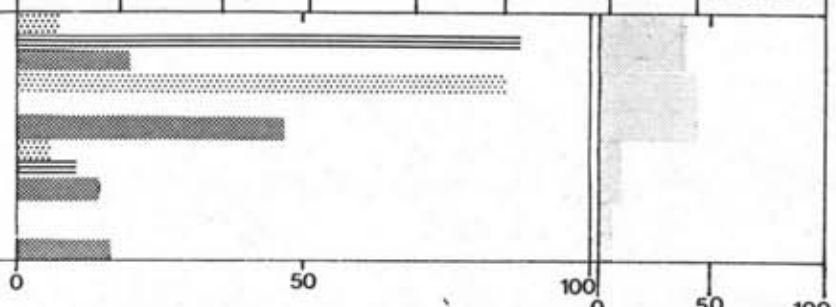
เป็นที่น่าสังเกตว่า ระยะห่างระหว่างที่จอดรถยนต์กับอาคารหอพักที่นักศึกษาในวิทยาเขตสาละยา และทับแก้ว เลือกส่วนมาก ต่างก็เป็นระยะห่างระหว่างที่จอดรถยนต์กับอาคารหอพักที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของวิทยาเขตทั้ง ๒ แห่งนี้ อาจเป็นได้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๒ แห่งนี้ไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สอยสภาพแวดล้อมแบบอื่นที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมนุษย์มักจะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่ Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

ตารางและแผนภูมิที่ ๑๕ แสดงสัดส่วนความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับระยะห่างระหว่าง

ที่จอดรถยนต์กับอาคารหอพักนักศึกษา

 - สาละยา
 - ทับแก้ว
 - กำแพงแสน

ระยะห่างระหว่างที่จอดรถยนต์กับอาคารหอพัก	สาละยา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ระยะ ๐- ๕๐ เมตร	๕	๗.๗	๖๑	๘๔.๗	๑๕	๒๐.๓	๘๑	๓๔.๑
ข) ระยะ ๕๐-๑๐๐ เมตร	๕๖	๘๖.๒	-	-	๓๖	๔๘.๖	๙๒	๔๔.๕
ค) ระยะ ๑๐๐-๑๕๐ เมตร	๔	๖.๑	๗	๑๐.๓	๑๑	๑๔.๕	๒๒	๑๐.๖
ง) ระยะ ๑๕๐-๒๐๐ เมตร	-	-	-	-	๑๒	๑๖.๒	๑๒	๕.๘
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับระยะห่างระหว่างที่จอดรถยนต์กับอาคารหอพัก
นักศึกษา

วิทยาเขตสาละยา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาประมาณ ๔ ใน ๔ ต้องการให้ที่จอดรถยนต์มี ระยะห่างจากอาคารหอพัก อยู่ในช่วง ๔๐-๑๐๐ เมตร	นักศึกษาเกือบทั้งหมด ต้องการให้ที่จอดรถยนต์ มีระยะห่างจากอาคารหอ พักไม่เกิน ๔๐ เมตร	นักศึกษาประมาณ ๒ ใน ๓ ต้องการให้ที่จอดรถ ยนต์มีระยะห่างจาก อาคารหอพักไม่เกิน ๑๐๐ เมตร	นักศึกษาเกือบทั้งหมด ต้องการให้ที่ จอดรถยนต์มีระยะ ห่างจากอาคารหอ พักไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

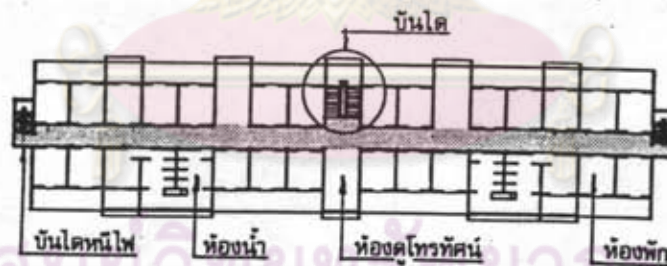
๔. ผังอาคารหอพักนักศึกษา

๔.๑ บริเวณส่วนพื้นที่ใช้สอยร่วมกัน

๔.๑.๑ ลักษณะการสัญจรทางตั้ง(บันได) การสัญจรทางตั้งภายในอาคารหอพัก

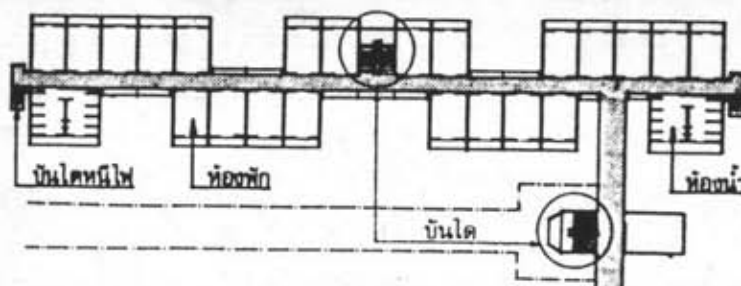
สามารถจำแนกออกได้เป็น ๔ ลักษณะดังนี้คือ

ก) แบบมีบันได ๑ บันได(อยู่ในตัวอาคารหอพัก)

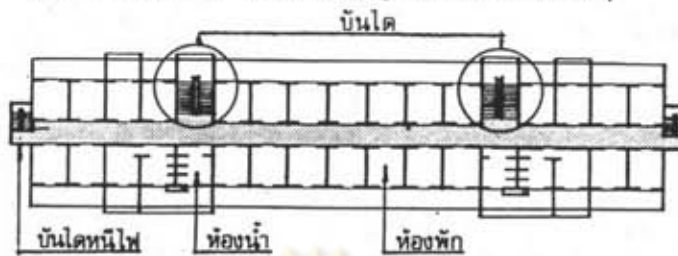

ข) แบบมีบันได ๒ บันได(มีบันได ๑ บันไดอยู่ในตัวอาคารหอพักและมี

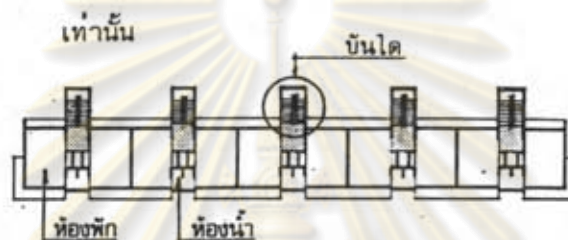
บันไดอีก ๑ บันไดอยู่นอกตัวอาคารหอพัก)

ค) แบบมีบันได ๒ บันได (อยู่ในตัวอาคารหอพัก)

ง) แบบมีบันไดมากกว่า ๒ บันได (อยู่ในตัวอาคารหอพัก) โดยที่แต่ละบันไดจะใช้เป็นทางสัญจรของห้องพักได้เฉพาะแต่ละกลุ่มของห้องพักเท่านั้น

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปเกี่ยวกับลักษณะการสัญจรทางตั้ง (บันได) ที่เหมาะสมสำหรับอาคารหอพักนักศึกษาคือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๗๖.๔) เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันได ๒ บันได (มีบันได ๑ บันไดอยู่ในตัวอาคารหอพักและมีบันได ๑ บันไดอยู่นอกตัวอาคารหอพัก) โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่า นักศึกษาสามารถเดินขึ้น-ลงระหว่างชั้นได้สะดวก โดยไม่สิ้นเปลืองค่าก่อสร้างบันไดมากนัก เนื่องจากบันไดที่อยู่ภายนอกตัวอาคารหอพักสามารถใช้ร่วมกันระหว่างอาคารหอพัก ๒ หลังได้ (ดังภาพประกอบในข้อ ข.)

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๖.๒) เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันได ๑ บันได (อยู่ในตัวอาคารหอพัก) โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่า ลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบนี้สามารถรักษาความปลอดภัยจากบุคคลภายนอกได้ง่าย (ดังภาพประกอบในข้อ ก.)

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๙๔.๔) เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันไดมากกว่า ๒ บันได (อยู่ในตัวอาคารหอพัก) โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่า ลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบนี้สามารถลดความพลุกพล่านบริเวณโถงบันไดลงได้ และก่อให้เกิดความเป็นสัดส่วนแก่ห้องพัก (ดังภาพประกอบในข้อ ง.)

สำหรับความคิดเห็นรวมในการเลือกลักษณะการสัญจรทางตั้ง (บันได) ในอาคารหอพักของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุป (เรียงตามลำดับ) ได้ดังนี้ คือ

๑. นักศึกษา(จำนวนร้อยละ ๓๕.๗) เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันไดมากกว่า ๒ บันได(อยู่ในตัวอาคารหอพัก) โดยที่บันไดแต่ละบันไดจะใช้เป็นทางสัญจรของห้องพักได้เฉพาะแต่ละกลุ่มของห้องพัก เท่านั้น

๒. นักศึกษา(จำนวนร้อยละ ๓๐.๐) เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันได ๒ บันได(มีบันได ๑ บันไดอยู่ในตัวอาคารหอพักและมีบันไดอีก ๑ บันไดอยู่นอกตัวอาคารหอพัก)

๓. นักศึกษา(จำนวนร้อยละ ๒๔.๒) เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันได ๑ บันได(อยู่ในตัวอาคารหอพัก)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะการสัญจรทางตั้ง(บันได) ในอาคารหอพักที่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งเลือกต่างก็เป็นลักษณะการสัญจรทางตั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันในอาคารหอพักของแต่ละวิทยาเขต อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สอยสภาพแวดล้อมแบบอื่น(ลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบอื่น) ที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ในอาคารหอพักของตน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมนุษย์มักจะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่ Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

สำหรับการที่นักศึกษาในวิทยาเขตห้วยแก้ว เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันได ๑ บันได(อยู่ในตัวอาคารหอพัก) มีจำนวนมากที่สุดด้วยเหตุผลที่ว่าลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบนี้ทำให้รักษาความปลอดภัยจากบุคคลภายนอกได้ง่ายเพราะมีบันไดที่ใช้ขึ้น-ลงระหว่างชั้นต่าง ๆ เพียงบันไดเดียว นั้น ยังอาจเป็นผลเนื่องจากตัวแปรเรื่อง เพศ ที่มีผลกระทบต่อการประเมินก็เป็นได้ กล่าวคือ นักศึกษาในวิทยาเขตห้วยแก้ว เป็นหญิงมากกว่าชาย (เป็นหญิงประมาณ ๔ ใน ๕) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษามีความต้องการด้านความปลอดภัยจากบุคคลภายนอก และต้องการพบปะเพื่อน ๆ ได้ง่ายมากกว่าที่นักศึกษาชายต้องการ

ตารางและแผนภูมิที่ ๑๖ แสดงสัดส่วนการเลือกลักษณะการสัญจรทางตั้ง(บันได) ภายในอาคารหอพักนักศึกษา

 - อาคาร
 - ห้วยแก้ว
 - กำแพงแสน

ลักษณะการสัญจรทางตั้ง(บันได)	อาคาร		ห้วยแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) แบบมี ๑ บันได(ในตึก)	๑	๑.๖	๔๔	๖๖.๒	๔	๕.๔	๕๐	๒๔.๒
ข) แบบมี ๑ บันได(ในตึก)และมีอีก ๑ บันได(นอกตึก)	๕๐	๗๖.๔	๖	๘.๘	๖	๘.๑	๖๒	๓๐.๐

ลักษณะการสัญจรทางตั้ง(บันได)	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค) แบบมี ๒ บันได(ในตึก)	๖	๔.๒	๖	๘.๘	๔	๑๒.๑	๒๑	๑๐.๑
ง) แบบมีมากกว่า ๒ บันได (ในตึก)	๘	๑๒.๓	๑๑	๑๖.๒	๔๕	๗๔.๔	๗๔	๓๕.๗
รวม	๖๔	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

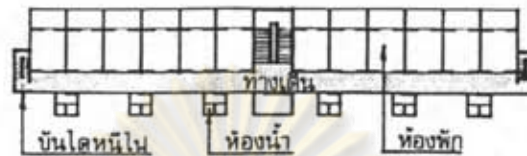
ลักษณะการสัญจรทางตั้ง(บันได)	จำนวน	ร้อยละ
ก) แบบมี ๑ บันได(ในตึก)	~10	~5%
ข) แบบมี ๑ บันได(ในตึก)และมีอีก ๑ บันได(นอกตึก)	~45	~22.5%
ค) แบบมี ๒ บันได(ในตึก)	~10	~5%
ง) แบบมีมากกว่า ๒ บันได(ในตึก)	~35	~17.5%

ตารางสรุปผลการเลือกลักษณะการสัญจรทางตั้ง(บันได) ในอาคารหอพักตามความต้องการของ
นักศึกษา

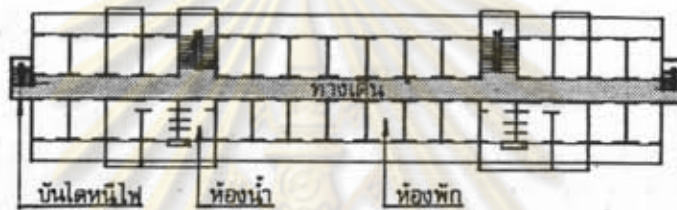
วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมี ๒ บันได (มีบันได ๑ บันไดอยู่ในตัวอาคารหอพักและมีบันไดอีก ๑ บันไดอยู่นอกตัวอาคารหอพัก)	นักศึกษาประมาณ ๒ ใน ๓ เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันได ๑ บันได(อยู่ในตัวอาคารหอพัก)	นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันไดมากกว่า ๒ บันได(อยู่ในตัวอาคารหอพัก)	นักศึกษามีแนวโน้มที่จะเลือกลักษณะการสัญจรทางตั้งแบบมีบันไดมากกว่า ๒ บันได(อยู่ในตัวอาคารหอพัก) และแบบมี ๒ บันได (มีบันได ๑ บันไดอยู่ในตัวอาคารหอพักและมีบันไดอีก ๑ บันไดอยู่นอกตัวอาคารหอพัก)

๔.๑.๒ ลักษณะการสัญจรทางนอน(โถงทางเดิน) การสัญจรทางนอนในอาคารสามารถจำแนกออกได้เป็น ๔ ลักษณะดังนี้คือ

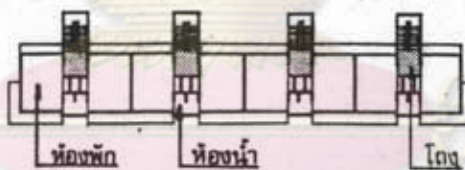
ก) แบบ Single-loaded corridor

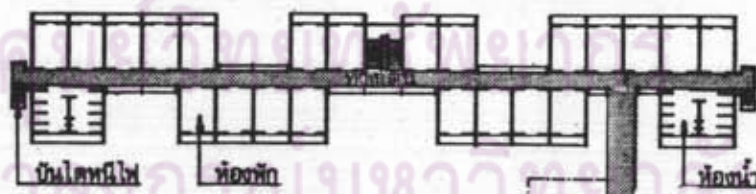
ข) แบบ Double-loaded corridor

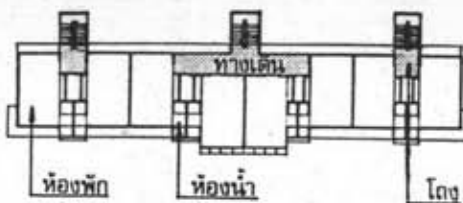
ค) แบบโถง (Hall)

ง) แบบ Single-loaded corridor ผสมกับแบบ Double-loaded corridor

จ) แบบ Single-loaded corridor ผสมกับแบบโถง

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปเกี่ยวกับลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน) ที่เหมาะสมสำหรับอาคารหอพักนักศึกษา ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๕๐.๗) เลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ single-loaded corridor ผสมกับ double-loaded corridor โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าโถงทางเดินที่มีลักษณะโล่งเป็นช่วง ๆ แบบนี้ ทำให้อาคารหอพักโปร่ง บริเวณโถงทางเดินสว่าง อากาศถ่ายเท ปลอดภัย มีที่ยืนและที่นั่งพักผ่อน (ดังภาพประกอบในข้อ ง)

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๘๒.๔) เลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ double-loaded corridor โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าโถงทางเดินแบบนี้ทำให้นักศึกษามีโอกาสพบเพื่อนที่บริเวณทางเดินบ่อยครั้ง และเป็นโถงทางเดินแบบที่สามารถใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่ามากที่สุด (ดังภาพประกอบในข้อ ข)

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๐.๔) เลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ single-loaded corridor ผสมกับแบบโถง โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าโถงทางเดินแบบนี้ทำให้เกิดความเป็นสัดส่วนแก่ห้องพักมาก บริเวณโถงทางเดินสว่างและมีอากาศถ่ายเทดี (ดังภาพประกอบในข้อ จ)

สำหรับความคิดเห็นรวมในการเลือกลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน) ในอาคารหอพักของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุป (เรียงตามลำดับ) ได้ดังนี้คือ

๑. นักศึกษา (จำนวนร้อยละ ๓๕.๔) เลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ single-loaded corridor ผสมกับ double-loaded corridor

๒. นักศึกษา (จำนวนร้อยละ ๒๔.๐) เลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ double-loaded corridor

๓. นักศึกษา (จำนวนร้อยละ ๒๖.๑) เลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ single-loaded corridor ผสมกับแบบโถง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน) ในอาคารหอพักที่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งเลือก ต่างก็เป็นลักษณะการสัญจรทางนอนที่เป็นอยู่ปัจจุบันในอาคารหอพักของแต่ละวิทยาเขต อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สอยสภาพแวดล้อมแบบอื่น (ลักษณะโถงทางเดินแบบอื่น) ที่นอกเหนือไปจาก

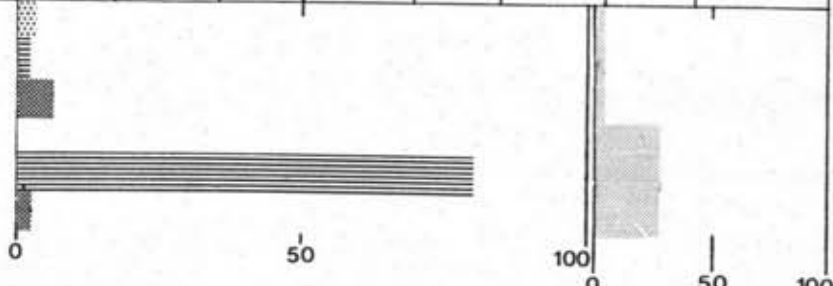
แบบที่เป็นอยู่ในอาคารหอพักของคน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมนุษย์มักจะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่ Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

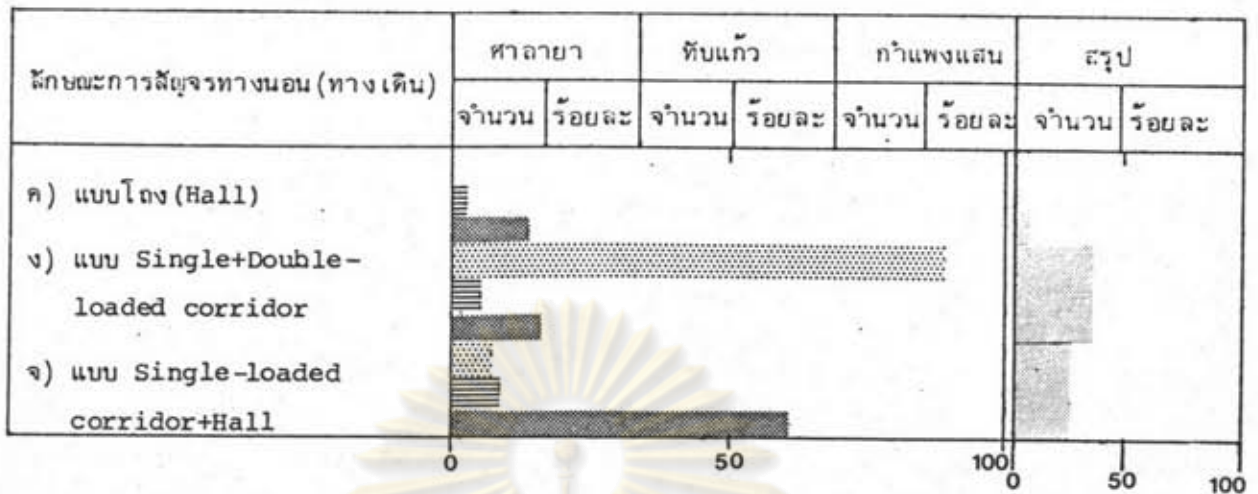
สำหรับการที่นักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้ว ส่วนมากเลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ double-loaded corridor ด้วยเหตุผลที่ว่าลักษณะการสัญจรทางนอนแบบนี้ทำให้มีโอกาสพบเพื่อนบริเวณโถงทางเดินบ่อยครั้งและเป็นแบบที่สามารถใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่าที่สุดที่นั่น ยังอาจเป็นผลเนื่องจากตัวแปรเรื่อง เพศ ที่มีผลกระทบต่อการประเมินก็เป็นได้กล่าวคือ นักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้ว เป็นหญิงมากกว่าชาย (เป็นหญิงประมาณ ๔ ใน ๕) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาหญิงมีความต้องการที่จะพบปะกับ เพื่อนนักศึกษา ในหอพัก เดียวกันมากกว่าที่นักศึกษาชายต้องการ ตารางและแผนภูมิที่ ๑๗ แสดงสัดส่วนการเลือกลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน) ภาย

ในอาคารหอพักนักศึกษา

- - ศาลายา
- - ทับแก้ว
- - กำแพงแสน

ลักษณะการสัญจรทางนอน (ทางเดิน)	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) แบบ Single-loaded corridor	๒	๓.๑	๒	๒.๔	๕	๖.๘	๕	๕.๓
ข) แบบ Double-loaded corridor	-	-	๕๖	๘๒.๔	๒	๒.๗	๕๘	๒๘.๐
ค) แบบโถง (Hall)	-	-	๒	๒.๔	๑๐	๑๓.๕	๑๒	๕.๘
ง) แบบ Single+Double-loaded corridor	๕๕	๕๐.๗	๓	๔.๕	๑๒	๑๖.๒	๗๐	๓๕.๘
จ) แบบ Single-loaded corridor+Hall	๔	๖.๒	๕	๗.๕	๕๕	๖๐.๘	๕๕	๒๖.๑
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๕	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลการเลือกลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน) ในอาคารหอพักตามความต้องการของนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาเกือบทั้งหมดเลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ single-loaded corridor ผสมกับ double-loaded corridor	นักศึกษาประมาณ ๔ ใน ๔ เลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ double-loaded corridor	นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกลักษณะการสัญจรทางนอนแบบ single-loaded corridor ผสมกับแบบโถง	นักศึกษาส่วนมากเลือกลักษณะการสัญจรทางนอนในอาคารหอพักเรียงตามลำดับได้คือ ๑. แบบ Single-loaded corridor ผสมกับ Double-loaded corridor ๒. แบบ Double-loaded corridor ๓. แบบ Single-loaded corridor ผสมกับแบบโถง

๔.๑.๒.๑ ความสว่างและการระบายอากาศบริเวณทางเดินในอาคารหอพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสว่างและการระบายอากาศบริเวณทางเดินในอาคารหอพักที่ตนอาศัยอยู่คือ

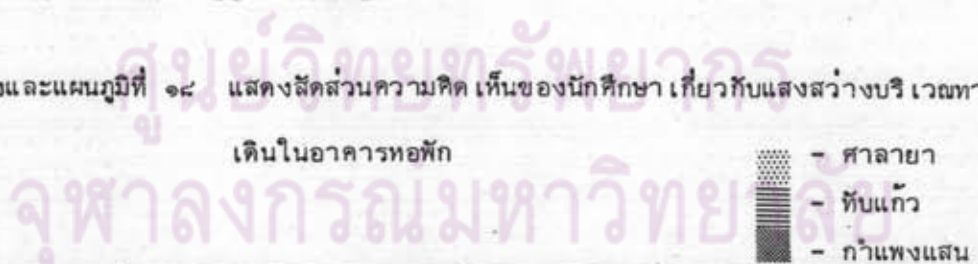
วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๔ ใน ๕ มีความคิดเห็นว่าบริเวณทางเดินในอาคารหอพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างและมีการระบายอากาศจากภายนอกหอพักที่ดีพอ

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาเพียง ๑ ใน ๔ มีความคิดเห็นว่าบริเวณทางเดินในอาคารหอพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างที่เพียงพอ และนักศึกษาประมาณ ๒ ใน ๔ มีความคิดเห็นว่าบริเวณทางเดินในอาคารหอพักที่ตนอาศัยอยู่มีการระบายอากาศที่เพียงพอ

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาเกือบทั้งหมด มีความคิดเห็นว่าบริเวณทางเดินในอาคารหอพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างและมีการระบายอากาศจากภายนอกหอพักที่ดีพอ

จากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้ว มีความคิดเห็นว่าบริเวณทางเดินในอาคารหอพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างและมีการระบายอากาศจากภายนอกหอพักที่ไม่เพียงพอ ทั้งนี้เพราะโถงทางเดินนี้เป็นโถงทางเดินแบบ double-loaded corridor ซึ่งมีห้องพัก เรียงตัวล้อมรอบอยู่ตลอดแนวทั้ง ๒ ด้านของทางเดิน ห้องพักเหล่านี้จึงบังแสงสว่างและการระบายอากาศบริเวณโถงทางเดินจากภายนอกอาคารหอพัก แต่นักศึกษาในวิทยาเขตศาลายาและวิทยาเขตกำแพงแสน มีความคิดเห็นว่าบริเวณทางเดินในอาคารหอพักที่ตนอาศัยอยู่มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่ดีพอ

ตารางและแผนภูมิที่ ๑๘ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับแสงสว่างบริเวณทางเดินในอาคารหอพัก

ความสว่างบริเวณทางเดิน	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) พอเพียง	๕๕	๘๔.๖	๑๓	๑๔.๑	๖๘	๘๑.๘
ข) ไม่พอเพียง	๑๐	๑๕.๔	๕๕	๘๐.๙	๖	๘.๑
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐

ตารางและแผนภูมิที่ ๑๔ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการระบายอากาศบริเวณ

ทางเดินในอาคารหอพัก

 - ศาลายา
 - ทับแก้ว
 - กำแพงแสน

การระบายอากาศ บริเวณทางเดิน	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ระบายอากาศดี	๕๔	๕๐.๔	๒๔	๕๑.๒	๗๐	๕๔.๖
ข) ระบายอากาศไม่ดี	๖	๕.๖	๕	๕.๔	๕	๕.๔
รวม	๖๐	๑๐๐.๐๐	๒๙	๑๐๐.๐๐	๗๕	๑๐๐.๐๐

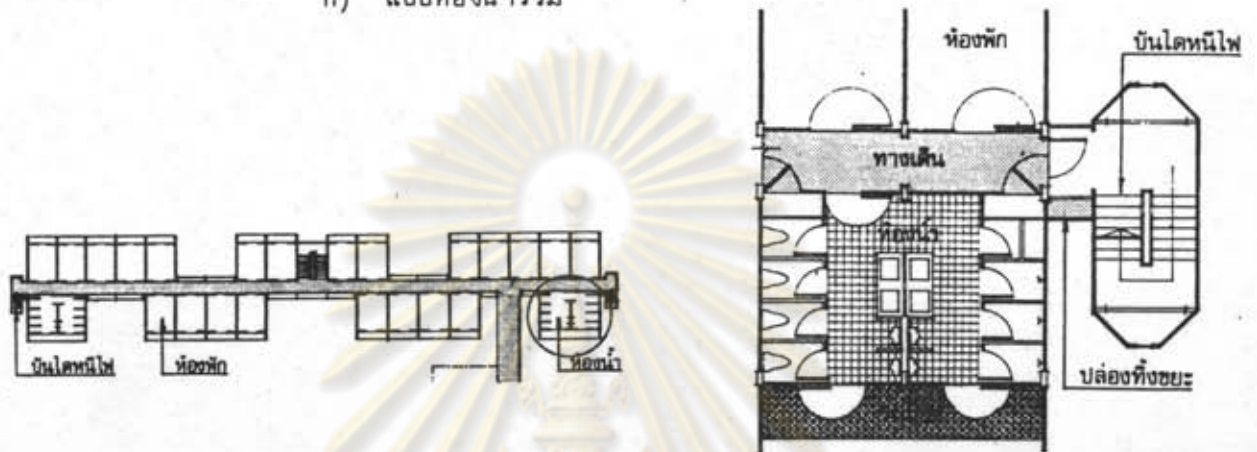
ตารางสรุปผลความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับแสงสว่างและการระบายอากาศบริเวณ
ทางเดินในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาส่วนมากมีความ คิดเห็นว่าโถงทางเดินในหอ พักที่ตนอาศัยอยู่ ได้รับแสง สว่างและมีการระบาย อากาศที่เพียงพอ	นักศึกษาส่วนมากมีความ คิดเห็นว่าโถงทางเดินใน หอพักที่ตนอาศัยอยู่ ได้รับ แสงสว่างและมีการระ บายอากาศที่ไม่เพียงพอ	นักศึกษาเกือบทั้งหมด มีความคิดเห็นว่าโถง ทางเดินในหอพักที่ตน อาศัยอยู่ ได้รับแสง สว่างและมีการระบาย อากาศเพียงพอ	ตามความเห็นของ นักศึกษาส่วนมาก การ สัญจรทางนอนแบบ single-loaded corridor ผสมกับแบบ โถง และการสัญจรทาง นอนแบบ single- loaded corridor ผสมกับแบบ double- loaded corridor เป็นแบบที่ได้รับแสงสว่าง และมีการระบายอากาศ ที่ดี

๔.๑.๓ รูปแบบของห้องน้ำ

๔.๑.๓.๑ ลักษณะห้องน้ำ ห้องน้ำในอาคารหอพักนักศึกษา สามารถจำแนกออกตามลักษณะของห้องน้ำได้ดังนี้ คือ

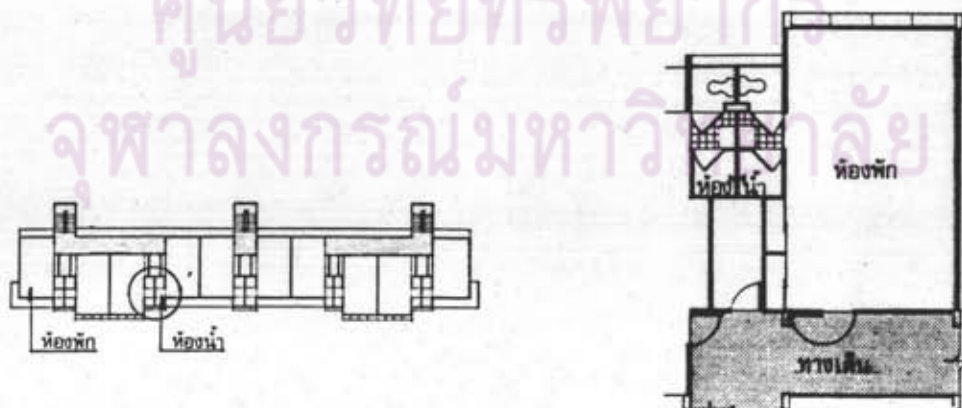
ก) แบบห้องน้ำรวม

ข) แบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อย ๆ ขนาดเล็กอยู่ภายนอกห้องพัก

ค) แบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อย ๆ ขนาดเล็กอยู่ภายในห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะห้องน้ำที่เหมาะสม
ในอาคารหอพักนักศึกษา ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๖๓.๑) เลือกลักษณะห้องน้ำเป็น
แบบห้องน้ำรวม(เป็นห้องน้ำขนาดใหญ่ที่นักศึกษาหลาย ๆ ห้องพักใช้ร่วมกัน) โดยนักศึกษาให้เหตุผล
ว่าห้องน้ำแบบนี้สามารถใช้สอยได้สะดวกดีแล้ว และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๐.๘ เลือกลักษณะ
ห้องน้ำเป็นแบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อย ๆ ขนาดเล็กอยู่ภายในห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพัก

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๖๐.๓) เลือกลักษณะห้องน้ำเป็น
แบบห้องน้ำรวม(เป็นห้องน้ำขนาดใหญ่ที่นักศึกษาหลาย ๆ ห้องพักใช้ร่วมกัน) โดยนักศึกษาให้เหตุผล
ว่าห้องน้ำแบบนี้สามารถใช้สอยได้สะดวกดีแล้ว และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๔.๔ เลือกลักษณะ
ห้องน้ำเป็นแบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อย ๆ ขนาดเล็กอยู่ภายในห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพัก

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๔๘.๒) เลือกลักษณะห้องน้ำ
เป็นแบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อย ๆ ขนาดเล็กอยู่ภายในห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพัก โดยนักศึกษา
ให้เหตุผลว่าห้องน้ำแบบนี้สามารถใช้สอยได้สะดวก เกิดความเป็นส่วนตัวในการใช้ห้องน้ำและสุขา
นอกจากนี้ยังสามารถรักษาความสะอาดห้องน้ำได้ง่าย ทั้งนี้เป็น เพราะนักศึกษาไม่จำเป็นต้อง
เดินออกจากห้องพัก เพื่อไปเข้าห้องน้ำ และการที่ห้องน้ำอยู่ภายในห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพักซึ่ง
มีจำนวนนักศึกษาผู้ใช้ห้องน้ำแต่ละห้องเป็นจำนวนน้อยนั้น ทำให้ห้องน้ำ เหล่านี้ดูเหมือน เป็นสมบัติ
ส่วนตัวของนักศึกษามากขึ้น ดังนั้นนักศึกษาจึง เกิดความรู้สึกลพยายามที่จะรักษาความสะอาดห้องน้ำ
มากขึ้น

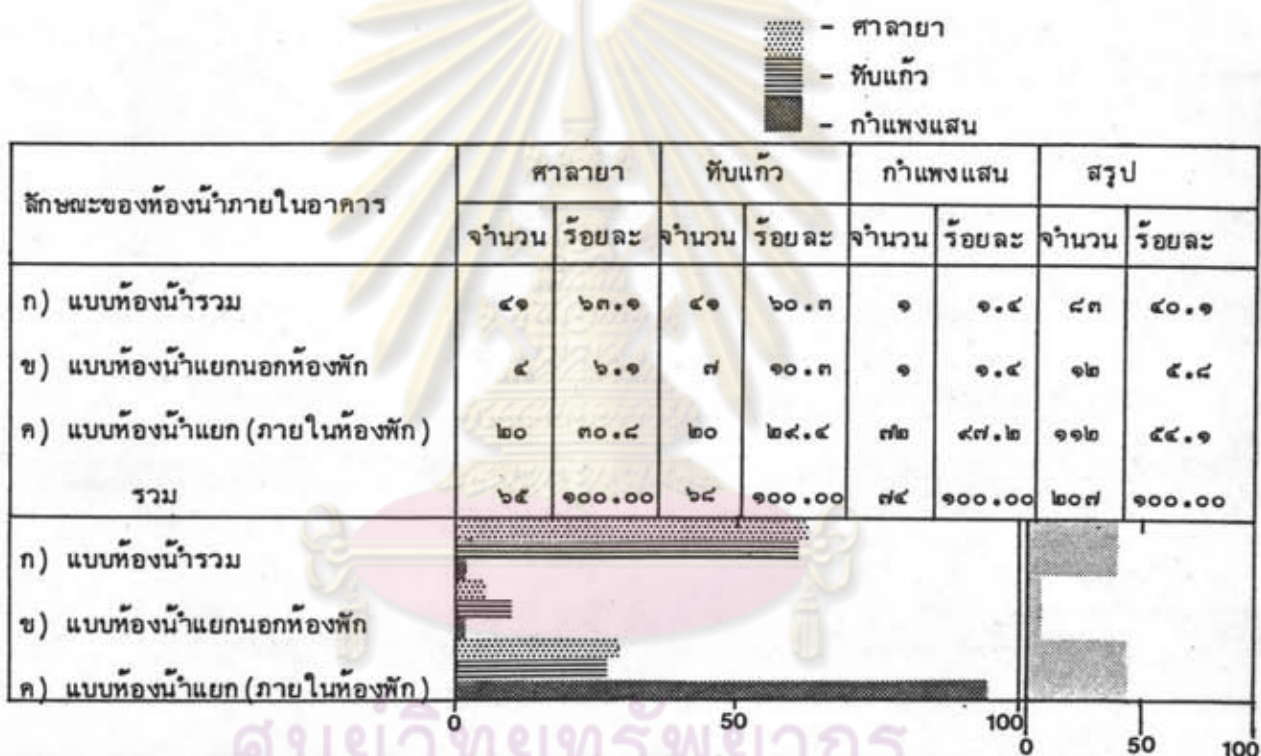
สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษา
จำนวนร้อยละ ๔๔.๑ เลือกลักษณะห้องน้ำเป็นแบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อย ๆ ขนาดเล็กอยู่ภายใน
ห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพัก และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๐.๑ เลือกลักษณะห้องน้ำเป็นแบบห้อง
น้ำรวม(เป็นห้องน้ำขนาดใหญ่ที่นักศึกษาหลาย ๆ ห้องพักใช้ร่วมกัน)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะของห้องน้ำภายในอาคารหอพักที่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓
แห่งเลือกต่างก็เป็น ลักษณะห้องน้ำที่เป็นอยู่ปัจจุบันในอาคารหอพักของแต่ละวิทยาเขตอาจเป็นไปได้
ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สอยสภาพแวดล้อมแบบอื่น
(ลักษณะห้องน้ำแบบอื่น) ที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ในอาคารหอพักของตน ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว
มนุษย์มัก จะ เลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่

Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

ถึงแม้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตศาลายาและวิทยาเขตหับแก้ว จะเลือกลักษณะห้องน้ำภายในอาคารหอพักแบบเดิมที่เป็นอยู่ปัจจุบัน(แบบห้องน้ำรวม) แต่ลักษณะห้องน้ำที่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๒ แห่งนี้เลือกเป็นจำนวนมากรองลงมาคือ ลักษณะห้องน้ำแบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อย ๆ ขนาดเล็กอยู่ภายในห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพัก ซึ่งก็เป็นลักษณะห้องน้ำที่นักศึกษาในวิทยาเขตกำแพงแสนเลือกเป็นจำนวนมากที่สุดเช่นกัน

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๐ แสดงสัดส่วนการเลือกลักษณะห้องน้ำในอาคารหอพักนักศึกษา

ตารางสรุปผลการเลือกลักษณะห้องน้ำในอาคารหอพักตามความต้องการของนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตหับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกลักษณะห้องน้ำเป็นแบบห้องน้ำรวม	นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกลักษณะห้องน้ำเป็นแบบห้องน้ำรวม	นักศึกษาเกือบทั้งหมดเลือกลักษณะห้องน้ำเป็นแบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อยๆ ขนาดเล็กอยู่ภายในห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพัก	นักศึกษาส่วนมากเลือกลักษณะห้องน้ำในอาคารหอพักเรียงตามลำดับได้คือ ๑. เป็นแบบห้องน้ำที่แยกเป็นห้องย่อยๆ

วิทยาเขตสาขลา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
			ขนาดเล็กอยู่ภายในห้องพักหรืออยู่ติดกับห้องพัก ๒. เป็นแบบห้องน้ำรวม

๔.๑.๓.๒ ระยะทางจากห้องพักถึงห้องน้ำ

นักศึกษาในวิทยาเขตสาขลาและทับแก้ว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะทางเดินที่เหมาะสมจากห้องพักถึงห้องน้ำในอาคารหอพัก ดังนี้คือ

วิทยาเขตสาขลา นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๗๐.๔) ต้องการให้ระยะทางเดินจากห้องพักถึงห้องน้ำอยู่ในช่วงไม่เกิน ๔ ห้องพัก

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาทั้งหมด(จำนวนร้อยละ ๑๐๐) ต้องการให้ระยะทางเดินจากห้องพักถึงห้องน้ำอยู่ในช่วงไม่เกิน ๔ ห้องพัก

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๒ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๘๔.๗) ต้องการให้ระยะทางเดินจากห้องพักถึงห้องน้ำอยู่ในช่วงไม่เกิน ๔ ห้องพัก

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๑ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะทางเดินที่เหมาะสมจากห้องพัก

ถึงห้องน้ำในอาคารหอพักนักศึกษา

- สาขลา
- ทับแก้ว
- กำแพงแสน

ระยะทางจากห้องพักถึงห้องน้ำ	สาขลา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ระยะไม่เกิน ๔ ห้องพัก	๔๖	๗๐.๔	๖๔	๑๐๐.๐๐	-	-	๑๑๐	๘๔.๗
ข) ระยะ ๔-๘ ห้องพัก	๑๘	๒๙.๖	-	-	-	-	๑๘	๑๕.๓
รวม	๖๔	๑๐๐.๐๐	๖๔	๑๐๐.๐๐	-	-	๑๒๒	๑๐๐.๐๐
ก) ระยะไม่เกิน ๔ ห้องพัก								
ข) ระยะ ๔-๘ ห้องพัก								

ตารางสรุปผลความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระยะทางเดินที่เหมาะสมจากห้องพักถึงห้องน้ำในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาจำนวนเกือบ ๓ ใน ๔ ต้องการให้ระยะทางเดินจากห้องพักถึงห้องน้ำอยู่ในช่วงไม่เกิน ๔ ห้องพัก	นักศึกษาทั้งหมดต้องการให้ระยะทางเดินจากห้องพักถึงห้องน้ำอยู่ในช่วงไม่เกิน ๔ ห้องพัก	(ห้องพักทุกห้องอยู่ติดกับห้องน้ำ)	นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนมากกว่า ๔ ใน ๕) ต้องการให้ระยะทางเดินจากห้องพักถึงห้องน้ำอยู่ในช่วงไม่เกิน ๔ ห้องพัก

๔.๑.๓.๓ สุขภัณฑ์ในห้องสุขา

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่เหมือนกันในการเลือกชนิดของสุขภัณฑ์ในห้องสุขาของอาคารหอพักนักศึกษา คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาทั้งหมด (จำนวนร้อยละ ๑๐๐) เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งยอง และนักศึกษาบางคนในจำนวนที่กล่าวนี้ (จำนวนร้อยละ ๕๖.๕) ก็ยังคงใช้โถส้วมชนิดนั่งราบอยู่

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๕๑.๒) เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งยอง

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๔.๕) เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งยอง และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๕.๑ เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งราบ

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๕๔.๕) เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งยอง โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่า สุขภัณฑ์ชนิดนี้สามารถดูแลรักษาความสะอาดได้ง่าย ทำให้นักศึกษาสามารถใช้สุขาได้ด้วยความสบายใจและไม่ต้องกลัวติด เชื้อโรคจากโถส้วม

ตารางและแผนภูมิ ๒๒ แสดงสัดส่วนการเลือกชนิดของสุขภัณฑ์ในห้องสุขาในอาคารหอพักนักศึกษา

 - ศาลายา
 - ทับแก้ว
 - กำแพงแสน

ชนิดของสุขภัณฑ์ในห้องน้ำ	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) โถส้วมแบบนั่งราบ	๓๗	๔๖.๔	๖	๘.๘	๒๖	๓๕.๑	๖๙	๓๓.๓
ข) โถส้วมแบบนั่งยอง	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๒	๙๑.๒	๔๘	๖๔.๔	๑๗๕	๘๔.๕
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลการเลือกชนิดของสุขภัณฑ์ในห้องสุขาในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาทั้งหมด เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งยอง	นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๔ ใน ๕ เล็กน้อย เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งยอง	นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๓ ใน ๕ เล็กน้อย เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งยอง	นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนมากกว่า ๔ ใน ๕ เล็กน้อย) เลือกใช้โถส้วมชนิดนั่งยอง

๔.๑.๔ วิธีหึ่งขยะ

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่เหมือนกันในการเลือกวิธีหึ่งขยะในอาคารหอพักนักศึกษา คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๗.๗) เลือกใช้วิธีหึ่งขยะลงในที่หึ่งขยะรวมโดยมีพนักงานประจำหอพักเป็นผู้ขนย้ายขยะ

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๓.๒) เลือกใช้วิธีหึ่งขยะลงในที่หึ่งขยะรวมโดยมีพนักงานประจำหอพักเป็นผู้ขนย้ายขยะ และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๖.๘ เลือกใช้วิธีหึ่งขยะลงในปล่องหึ่งขยะ

วิทยา เขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๐.๔) เลือกใช้วิธีทิ้งขยะลงในที่ทิ้งขยะรวม โดยมีพนักงานประจำหอพัก เป็นผู้ขนย้ายขยะ และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๙.๒ เลือกใช้วิธีทิ้งขยะลงในปล่องทิ้งขยะ

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๗๐.๐) เลือกใช้วิธีทิ้งขยะลงในที่ทิ้งขยะรวม (ถังขยะ) ซึ่งตั้งไว้บริเวณหน้าห้องน้ำ บริเวณทางเดินทุก ๆ ชั้นหรือในห้องพักทุก ๆ ห้องพัก โดยมีพนักงานประจำหอพัก เป็นผู้ขนย้ายขยะ เพื่อเตรียมนำไปทำลายภายหลัง โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่า การทิ้งขยะด้วยวิธีนี้ โดยปกติแล้วพนักงานประจำหอพักจะทำการขนย้ายขยะทุกวัน จึงไม่เกิดปัญหาการหมักหมมตัวของขยะจนเกิดกลิ่นเหม็นคลุ้งไปทั่วบริเวณ

เป็นที่น่าสังเกตว่า วิธีทิ้งขยะในอาคารหอพักที่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งเลือกต่างก็เป็นวิธีทิ้งขยะที่เป็นอยู่ปัจจุบันในอาคารหอพักของแต่ละวิทยาเขต อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สอยสภาพแวดล้อมแบบอื่น (วิธีทิ้งขยะลงในปล่องทิ้งขยะ) ที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ในอาคารหอพักของตน ซึ่งวิธีการใช้พนักงานประจำหอพักขนย้ายขยะที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ก็ไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาจากการขนย้ายขยะของพนักงานหรือกลิ่นเหม็นของขยะแต่ประการใด โดยทั่วไปแล้วมนุษย์มักจะไม่เลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่ Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๓ แสดงสัดส่วนการเลือกวิธีทิ้งขยะในอาคารหอพักนักศึกษา

วิธีทิ้งขยะในอาคารหอพัก	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ใช้พนักงานขนย้ายขยะ	๔๔	๘๗.๗	๔๓	๖๓.๒	๔๕	๖๐.๔	๑๓๒	๗๐.๐
ข) ใช้ทิ้งขยะลงในปล่องทิ้งขยะ	๕	๑๒.๓	๒๕	๓๖.๘	๒๙	๓๙.๖	๖๒	๓๐.๐
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

วิธีทิ้งขยะในอาคารหอพัก	ศาลายา	ทับแก้ว	กำแพงแสน
ก) ใช้พนักงานขนย้ายขยะ	87.7%	63.2%	60.4%
ข) ใช้ทิ้งขยะลงในปล่องทิ้งขยะ	12.3%	36.8%	39.6%

ตารางสรุปผลการเลือกวิธีทิ้งขยะในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาจำนวนมาก กว่า ๔ ใน ๔ เลือกใช้ วิธีทิ้งขยะลงในที่ทิ้งขยะ รวม	นักศึกษาจำนวนมาก กว่า ๓ ใน ๔ เลือกน้อย เลือกใช้วิธีทิ้งขยะลง ในที่ทิ้งขยะรวม	นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกใช้วิธีทิ้ง ขยะลงในที่ทิ้งขยะรวม	นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนเกือบ ๓ ใน ๔) เลือกใช้วิธีทิ้งขยะ ลงในที่ทิ้งขยะรวมโดย มีพนักงานประจำหอพัก เป็นผู้ขนย้ายขยะ

๔.๑.๔ ผังชั้นล่างของอาคารหอพักนักศึกษา

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกลักษณะผัง
ชั้นล่างของอาคารหอพักนักศึกษา ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๖.๔ ต้องการให้ผังชั้นล่างของอาคาร
หอพัก เป็นทั้งห้องพักและห้องบริการต่าง ๆ (คละกัน) นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๐.๔ ต้องการให้เป็น
ใต้ถุนโล่ง และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๔.๖ ต้องการให้เป็นห้องบริการต่าง ๆ

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๔.๔) ต้องการให้ผังชั้นล่าง
ของอาคารหอพักเป็นห้องบริการต่าง ๆ และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๓.๔ ต้องการให้เป็นใต้ถุน
โล่ง

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๗๒.๔) ต้องการให้ผังชั้น
ล่างของอาคารหอพัก เป็นทั้งห้องพักและห้องบริการต่าง ๆ (คละกัน)

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ
นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๓.๕ ต้องการให้ผังชั้นล่างของอาคารหอพัก เป็นทั้งห้องพักและห้องบริการ
ต่าง ๆ (คละกัน) นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๐.๕ ต้องการให้เป็นห้องบริการต่าง ๆ และนักศึกษา
จำนวนร้อยละ ๒๖.๕ ต้องการให้เป็นใต้ถุนโล่ง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะผังชั้นล่างของอาคารหอพักที่นักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขต
ทั้ง ๓ แห่ง เลือก ต่างก็เป็นลักษณะผังชั้นล่างของอาคารหอพักที่เป็นอยู่ปัจจุบันของแต่ละวิทยาเขต

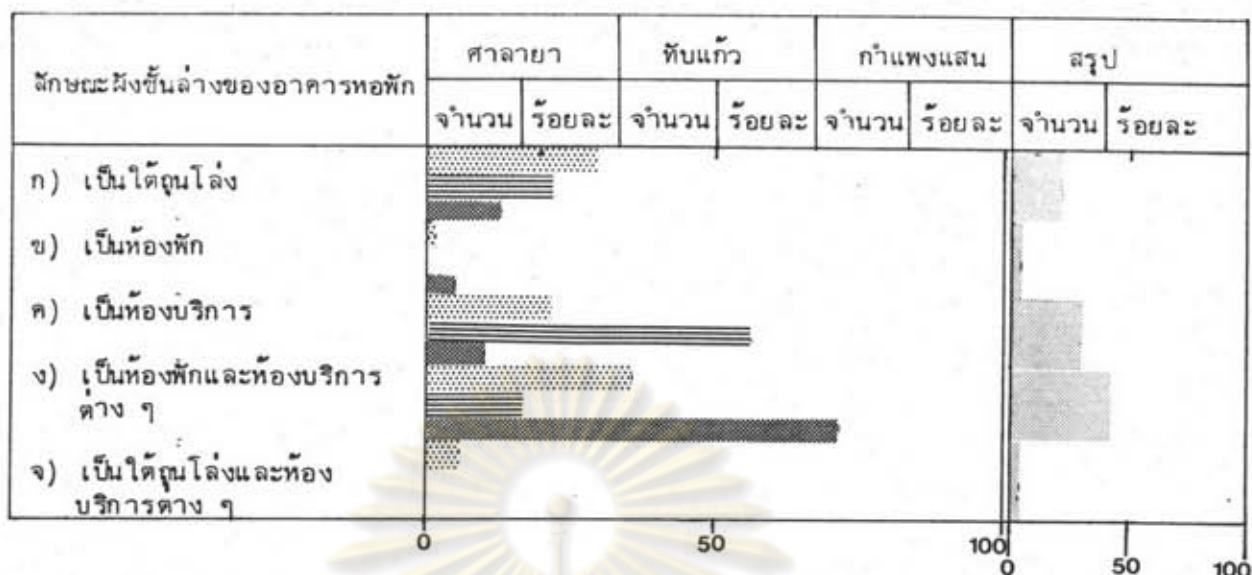
อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ล้อยสภาพแวดล้อมแบบอื่น (ลักษณะผังชั้นล่างของอาคารหอพักแบบอื่น เช่น แบบเป็นใต้ถุนโล่งหรือแบบเป็นใต้ถุนโล่งและห้องบริการต่าง ๆ) ที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ในอาคารหอพักของตน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมนุษย์มักจะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่ Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

สำหรับการที่นักศึกษาในวิทยาเขตหับแก้ว ส่วนมากเลือกลักษณะผังชั้นล่างของอาคารหอพักเป็นห้องบริการต่าง ๆ นั้น ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจากตัวแปรเรื่อง เพศ ที่มีผลกระทบต่อ การประเมินก็เป็นได้ กล่าวคือ นักศึกษาในวิทยาเขตหับแก้ว เป็นหญิงมากกว่าชาย (เป็นหญิงประมาณ ๔ ใน ๕) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาหญิงมีความต้องการห้องบริการต่าง ๆ (เช่น ห้องอเนกประสงค์ ห้องอ่านหนังสือ ห้องดูโทรทัศน์ ห้องซักผ้าหรือห้องรีดผ้า เป็นต้น) เพื่อใช้เป็น ที่นัดพบเพื่อน เพื่อพักผ่อนหรือเพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากกว่าที่นักศึกษาชายต้องการก็ เป็นได้

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๔ แสดงสัดส่วนการเลือกลักษณะผังชั้นล่างของอาคารหอพักนักศึกษา

- - ศาลายา
- - หับแก้ว
- - กำแพงแสน

ลักษณะผังชั้นล่างของอาคารหอพัก	ศาลายา		หับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) เป็นใต้ถุนโล่ง	๒๐	๓๐.๘	๑๖	๒๓.๕	๔	๑๒.๒	๔๐	๒๖.๕
ข) เป็นห้องพัก	๑	๑.๕	-	-	๓	๔.๑	๔	๑.๕
ค) เป็นห้องบริการ	๑๖	๒๔.๖	๔๐	๕๘.๘	๘	๑๐.๘	๖๔	๓๐.๕
ง) เป็นห้องพักและห้องบริการต่าง ๆ	๒๔	๓๖.๕	๑๒	๑๗.๗	๕๔	๗๒.๕	๙๐	๕๕.๕
จ) เป็นใต้ถุนโล่งและห้องบริการต่าง ๆ	๔	๖.๒	-	-	-	-	๔	๑.๕
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๕	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลการเลือกลักษณะผังชั้นล่างของอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาส่วนมากเลือก ผังชั้นล่างของอาคารหอ พัก เรียงตามลำดับได้คือ ๑. เป็นทั้งห้องพักและ ห้องบริการต่างๆ (คละกัน) ๒. เป็นใต้ถุนโล่ง ๓. เป็นห้องบริการต่างๆ	นักศึกษาส่วนมาก เลือกผังชั้นล่างของ อาคารหอพัก เรียง ตามลำดับได้ คือ ๑. เป็นห้องบริการ ต่าง ๆ ๒. เป็นใต้ถุนโล่ง	นักศึกษาส่วนมากเลือก ผังชั้นล่างของอาคารหอ พัก เรียงตามลำดับได้ คือ ๑. เป็นทั้งห้องพักและ ห้องบริการต่าง ๆ (คละกัน)	นักศึกษาส่วนมาก เลือกผังชั้นล่างของ อาคารหอพัก เรียง ตามลำดับได้ คือ ๑. เป็นทั้งห้องพัก และห้องบริการ ต่าง ๆ (คละกัน) ๒. เป็นห้องบริการ ต่าง ๆ ๓. เป็นใต้ถุนโล่ง

๔.๑.๖ บริเวณที่ใช้ทำความสะอาดเสื้อผ้า

๔.๑.๖.๑ บริเวณซักผ้า

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือก

บริเวณที่ใช้ซักเสื้อผ้าในอาคารหอพักนักศึกษา ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๕๐.๕) เลือกที่จะซักเสื้อผ้า
ที่บริเวณระเบียงนอกห้องพัก

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๔.๐ เลือกที่จะซักเสื้อผ้าในห้องซักผ้า และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๗.๒ เลือกที่จะซักเสื้อผ้าในห้องน้ำ

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๔.๘ เลือกที่จะซักเสื้อผ้าในห้องน้ำ และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๑.๒ เลือกที่จะซักเสื้อผ้าในห้องซักผ้า

๔.๑.๖.๒ บริเวณตากผ้า

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือก บริเวณที่ใช้ตากเสื้อผ้าในอาคารหอพักนักศึกษา ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๗.๐) เลือกที่จะตากเสื้อผ้าที่บริเวณระเบียงนอกห้องพัก

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๔.๗) เลือกที่จะตากเสื้อผ้าที่บริเวณระเบียงนอกห้องพัก และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๒.๑ เลือกที่จะตากเสื้อผ้าที่บริเวณคานฟ้าของอาคารหอพัก

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๒.๔) เลือกที่จะตากเสื้อผ้าที่บริเวณลานตากผ้าชั้นล่างของอาคารหอพัก และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๔.๘ เลือกที่จะตากเสื้อผ้าที่บริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักของตน

๔.๑.๖.๓ บริเวณรีดผ้า

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกบริเวณที่ใช้รีดผ้าในอาคารหอพักนักศึกษา ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๔.๖) เลือกที่จะรีดผ้าในห้องพัก

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๐.๔) เลือกที่จะรีดผ้าในห้องพักและนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๔.๘ เลือกที่จะรีดผ้าในห้องรีดผ้า

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๐.๐) เลือกที่จะรีดผ้าในห้องพักและนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๔.๗ เลือกที่จะรีดผ้าในห้องรีดผ้า

สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ

บริเวณซีกผ้า นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๓.๔ เลือกที่จะซีกเสื้อผ้าในห้องน้ำ
นักศึกษจำนวนร้อยละ ๓๒.๒ เลือกที่จะซีกเสื้อผ้าที่บริเวณระเบียง และนักศึกษจำนวนร้อยละ
๓๑.๗ เลือกที่จะซีกเสื้อผ้าในห้องซีกผ้า

บริเวณตากผ้า นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๔.๓) เลือกที่จะตากเสื้อผ้าที่
บริเวณระเบียงนอกห้องพัก

บริเวณรีดผ้า นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๔.๖) เลือกที่จะรีดผ้าในห้องพัก
และนักศึกษจำนวนร้อยละ ๒๖.๖ เลือกที่จะรีดผ้าในห้องรีดผ้า

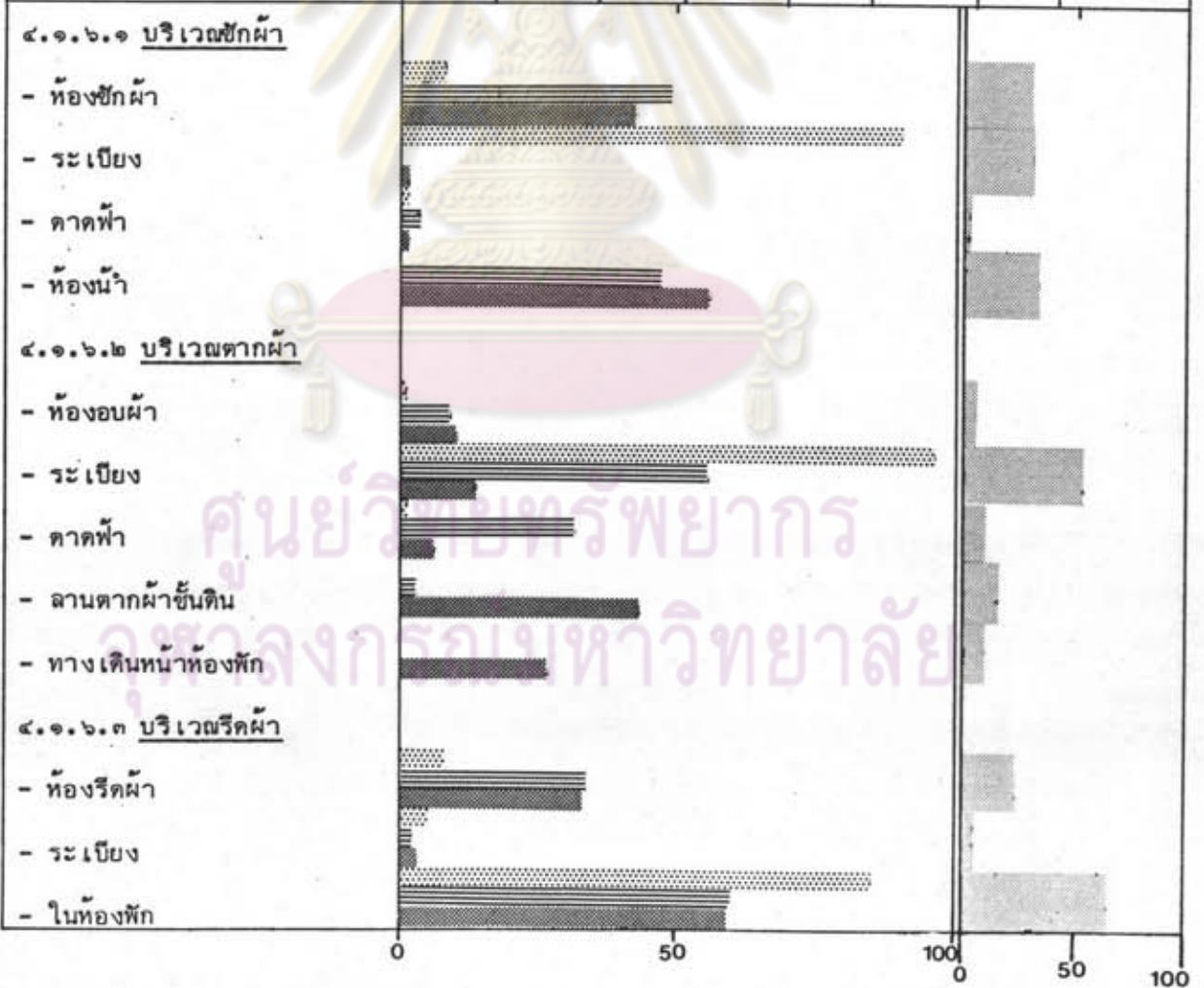
เป็นที่น่าสัง เกตุว่า บริเวณที่ใช้ทำความสะอาดเสื้อผ้าที่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓
แห่งเลือก ต่างก็เป็นบริเวณที่ใช้ทำความสะอาดเสื้อผ้าที่เป็นอยู่ปัจจุบันของแต่ละวิทยาเขต อาจ
เป็นไปได้ว่านักศึกษาส่วนมากในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง ไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้สอยสภาพ
แวดล้อมแบบอื่น (บริเวณที่ใช้ซีก ตาก รีด เสื้อผ้าที่อื่น) ที่นอกเหนือไปจากแบบที่เป็นอยู่ โดยทั่วไป
แล้วมนุษย์มัก จะเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่ตนมีความคุ้นเคยมากกว่าสภาพแวดล้อมแบบอื่น ๆ (ดังที่
Golledge และ Zannaras ได้ทำการศึกษาไว้)

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๕ แสดงสัดส่วนการเลือกบริเวณที่ใช้ทำความสะอาดเสื้อผ้าในอาคารหอ
พักนักศึกษา

- - ศาลายา
- - ระเบียง
- - กำแพงแสน

บริเวณที่ใช้ทำความสะอาดเสื้อผ้า	ศาลายา		ระเบียง		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>๔.๑.๖.๑ บริเวณซีกผ้า</u>								
- ห้องซีกผ้า	๔	๗.๗	๒๖	๔๔.๐	๒๔	๔๑.๒	๕๔	๓๑.๗
- ระเบียง	๕๔	๙๐.๔	-	-	๑	๑.๕	๖๐	๓๒.๒
- ตากผ้า	๑	๑.๕	๒	๓.๔	๑	๑.๕	๔	๒.๒
- ห้องน้ำ	-	-	๒๔	๔๗.๒	๓๔	๕๕.๘	๖๓	๓๓.๔
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๕๓	๑๐๐.๐๐	๖๔	๑๐๐.๐๐	๑๔๖	๑๐๐.๐๐
<u>๔.๑.๖.๒ บริเวณตากผ้า</u>								
- ห้องอบผ้า	๑	๑.๕	๕	๙.๔	๗	๑๐.๖	๑๓	๗.๑
- ระเบียง	๖๓	๙๗.๐	๒๔	๔๕.๗	๕๗	๘๙.๓	๑๐๐	๖๘.๓

บริเวณที่ใช้ทำความสะอาด เสื้อผ้า	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- คาดผ้า	๑	๑.๕	๑๗	๓๒.๑	๔	๖.๑	๒๒	๑๒.๐
- ลานตากผ้าชั้นดิน	-	-	๒	๓.๘	๒๘	๔๒.๔	๓๐	๑๖.๓
- ทางเดินหน้าห้องพัก	-	-	-	-	๑๔	๒๘.๘	๑๔	๑๐.๓
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๕๓	๑๐๐.๐๐	๖๖	๑๐๐.๐๐	๑๘๕	๑๐๐.๐๐
๔.๑.๖.๓ บริเวณรีดผ้า								
- ห้องรีดผ้า	๖	๙.๒	๑๔	๓๕.๘	๒๕	๓๘.๗	๔๐	๒๖.๖
- ระเบียง	๔	๖.๒	๒	๓.๘	๓	๔.๕	๔	๔.๘
- ในห้องพัก	๕๕	๘๔.๖	๓๗	๖๐.๔	๔๒	๖๐.๐	๑๒๔	๖๘.๖
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๕๓	๑๐๐.๐๐	๗๐	๑๐๐.๐๐	๑๘๘	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลการเลือกบริเวณที่ใช้ทำความสะอาด เลือผ้าในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาจำนวนมาก กว่า ๔ ใน ๕ เลือกที่จะซัก ผ้าและตากผ้าที่บริเวณ ระเบียงและรีดผ้าใน ห้องพัก	นักศึกษาส่วนมาก (ประมาณครึ่งหนึ่ง) เลือกที่จะซักผ้าในห้อง ซักผ้าหรือห้องน้ำ ตากผ้าที่บริเวณ ระเบียงและรีดผ้า ในห้องพัก	นักศึกษาส่วนมาก (ประมาณครึ่งหนึ่ง) เลือก ที่จะซักผ้าในห้องน้ำหรือ ห้องซักผ้า ตากผ้าที่ลาน ตากผ้าชั้นล่างและรีดผ้า ในห้องพัก	นักศึกษาส่วนมาก เลือกที่จะซักผ้าในห้อง น้ำหรือที่บริเวณระเบียง หรือในห้องซักผ้า ตากผ้า ที่บริเวณระเบียงและ รีดผ้าในห้องพัก

๔.๑.๗ ห้องบริการต่าง ๆ

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการห้อง
บริการต่าง ๆ ในอาคารหอพัก ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาทั้งหมด (จำนวนร้อยละ ๑๐๐) ต้องการห้องดูโทรทัศน์
นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๕.๔ ต้องการห้องอ่านหนังสือ นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๒.๓ ต้องการ
ห้องพระและนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๖.๒ ต้องการห้องเตรียมอาหาร

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๑.๒ ต้องการห้องดูโทรทัศน์ นักศึกษา
จำนวนร้อยละ ๓๖.๔ ต้องการห้องอ่านหนังสือ นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๑.๒ ต้องการห้องเตรียม
อาหารและนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๘.๗ ต้องการห้องพระ

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๔.๖ ต้องการห้องอ่านหนังสือ
นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๓.๔ ต้องการห้องดูโทรทัศน์ นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๓๔.๑ ต้องการห้อง
พระและนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๔.๓

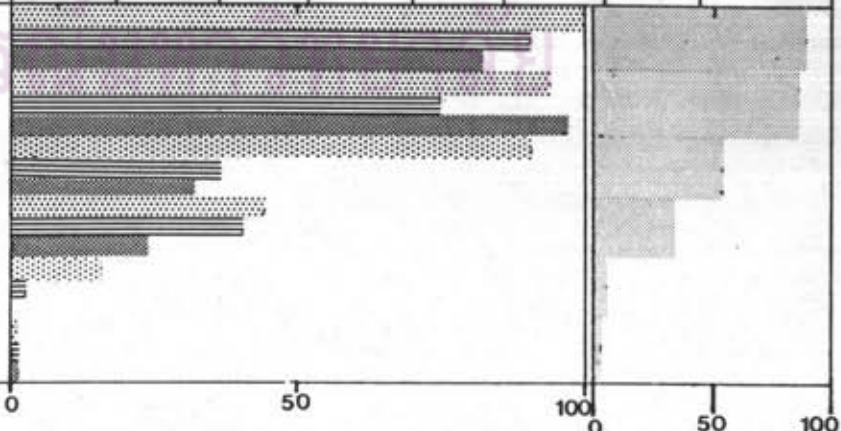
สำหรับความคิดเห็นรวมของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ
นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๑.๓ ต้องการห้องดูโทรทัศน์ นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๐.๓ ต้องการ
ห้องอ่านหนังสือ นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๔.๖ ต้องการห้องพระและนักศึกษาจำนวนร้อยละ
๓๖.๗ ต้องการห้องเตรียมอาหาร

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า ปริมาณความต้องการห้องบริการต่าง ๆ ของนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขตนั้น เป็นผลเนื่องมาจากลักษณะทางกายภาพของอาคารหอพักที่เป็นอยู่ปัจจุบันของวิทยาเขตแต่ละแห่งกล่าวคือ อาคารหอพักนักศึกษาในวิทยาเขตใดมีห้องบริการใด นักศึกษาในวิทยาเขตนั้นจะมีความต้องการห้องบริการนั้น เป็นปริมาณมากอย่างเด่นชัด ทั้งนี้ น่าจะเป็นผลจากความเคยชินกับลักษณะทางกายภาพของอาคารหอพักที่ตนอาศัยอยู่ในปัจจุบันก็เป็นได้ ดังจะเห็นได้ว่านักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งมีความต้องการดูโทรทัศน์และห้องอ่านหนังสือมากอย่างเด่นชัดและสำหรับนักศึกษาในวิทยาเขตสาละบายังมีความต้องการห้องพระมาก เพิ่มขึ้นจากความต้องการของนักศึกษาในวิทยาเขตอื่น

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๖ แสดงสัดส่วนความต้องการห้องบริการต่าง ๆ ในอาคารหอพักนักศึกษา

- - ศาลายา
- - ทัพแก้ว
- - กำแพงแสน

ความต้องการห้องบริการ	ศาลายา		ทัพแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ห้องดูโทรทัศน์	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๒	๔๑.๒	๖๒	๘๓.๘	๑๘๔	๔๑.๓
ข) ห้องอ่านหนังสือ	๖๒	๔๕.๔	๕๒	๗๖.๕	๗๓	๘๘.๖	๑๘๗	๔๐.๓
ค) ห้องพระ	๖๐	๕๒.๓	๒๗	๓๔.๗	๒๖	๓๕.๑	๑๑๓	๕๔.๖
ง) ห้องเตรียมอาหาร	๓๐	๔๖.๒	๒๘	๔๑.๒	๑๘	๒๕.๓	๗๖	๓๖.๗
จ) ห้องอเนกประสงค์	๑๑	๑๖.๕	๒	๓.๐	-	-	๑๓	๖.๓
ฉ) ห้องพยาบาล	๑	๑.๕	๑	๑.๕	๒	๑.๕	๔	๑.๕
รวม								

ตารางสรุปผลความต้องการห้องบริการต่าง ๆ ในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตห้วยแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาเกือบทั้งหมด ต้องการห้องดูโทรทัศน์ ห้องอ่านหนังสือ และห้อง พระ	นักศึกษาจำนวนมาก กว่า ๓ ใน ๔ ต้องการ ห้องดูโทรทัศน์และห้อง อ่านหนังสือ	นักศึกษาจำนวนมาก กว่า ๔ ใน ๔ ต้องการห้อง อ่านหนังสือและห้องดู โทรทัศน์	นักศึกษาเกือบ ทั้งหมด ต้องการห้อง ดูโทรทัศน์และห้องอ่าน หนังสือ ส่วนห้องพระ และห้องเตรียมอาหาร มีนักศึกษาที่ต้องการ เป็นจำนวนน้อยลงมา

๔.๒ บริเวณส่วนพื้นที่ห้องพัก

๔.๒.๑ ขนาดความกว้างของห้องพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดความกว้างของ
ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษา ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๔.๒ ต้องการให้ห้องพักมีขนาดกว้าง
๓.๕๐ เมตร

วิทยาเขตห้วยแก้ว นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๕๐.๔ ต้องการให้ห้องพักมีขนาดกว้าง
๓.๕๐ เมตร และนักศึกษาร้อยละ ๖๓.๖ ต้องการให้ห้องพักมีขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๗.๔ ต้องการให้ห้องพักมีขนาดกว้าง
๔.๒๐ เมตร

ผลของการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีแนวโน้มที่ต้องการห้องพักที่มีขนาด
ความกว้างมาก โดยนักศึกษามีความพอใจในขนาดความกว้างของห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่ เรียง
ตามลำดับได้ดังนี้คือ

๑. ห้องพักขนาดกว้าง ๔.๒๐ เมตร มีนักศึกษาพอใจขนาดความกว้างนี้จำนวนร้อยละ
๔๗.๔

๒. ห้องพักขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร มีนักศึกษาพอใจขนาดความกว้างนี้จำนวน
ร้อยละ ๖๓.๖

๓. ห้องพักขนาดกว้าง ๓.๕๐ เมตร มีนักศึกษาพอใจขนาดความกว้างนี้จำนวน ร้อยละ ๓๔.๓

ผลของการศึกษานี้จะเห็นได้ว่า นักศึกษามีความพอใจในห้องพักที่มีขนาดความกว้าง มาก เรียงตามลำดับลงมาหาห้องพักที่มีขนาดความกว้างน้อย สำหรับนักศึกษาในวิทยาเขตสาละยา และนักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้วที่อาศัยอยู่ในห้องพักขนาด ๓.๕๐ เมตรนั้น นักศึกษาในวิทยาเขตสาละยานักศึกษาที่พอใจขนาดความกว้างของห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่ เป็นจำนวนน้อยกว่านักศึกษานักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้ว ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากจำนวนนักศึกษาที่ในห้องพักแต่ละห้องของ วิทยาเขตทั้ง ๒ แห่งมีจำนวนไม่เหมือนกันกล่าวคือ ห้องพักในวิทยาเขตสาละยาส่วนมากมีนักศึกษา อาศัยอยู่จำนวนห้องพักละ ๔ คนแต่ห้องพักในวิทยาเขตทับแก้วส่วนมากมีนักศึกษาอาศัยอยู่จำนวน ห้องพักละ ๓ คน ซึ่งจะเห็นได้ว่าห้องพักในวิทยาเขตสาละยามีความหนาแน่นของประชากรมากกว่าห้องพัก ในวิทยาเขตทับแก้วอันเป็นผลให้นักศึกษาในวิทยาเขตสาละยามีความพอใจต่อขนาด ความกว้างของห้องพักที่ตนอาศัยอยู่น้อยกว่านักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้วนั่นเอง

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๗ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดความกว้างของห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษา

- ศาลายา
- ทับแก้ว
- กำแพงแสน

ขนาดความกว้างของห้องพัก		ศาลายา			ทับแก้ว			กำแพงแสน			สรุป		
		จำนวน ทั้งหมด	น.ศ. เลือก	ร้อยละ	จำนวน ทั้งหมด	น.ศ. เลือก	ร้อยละ	จำนวน ทั้งหมด	น.ศ. เลือก	ร้อยละ	จำนวน ทั้งหมด	น.ศ. เลือก	ร้อยละ
๓.๕๐ เมตร	เหมาะสมแล้ว	๖๕	๑๔	๒๑.๒	๕๗	๒๔	๔๐.๔	-	-	-	๑๒๒	๔๘	๓๙.๓
	ยังไม่เหมาะสม	-	-	-	๒๘	๕๔.๑	-	-	-	-	๒๘	๕๔.๑	๖๐.๗
๔.๐๐ เมตร	เหมาะสมแล้ว	-	-	-	๑๑	๗	๖๓.๖	-	-	-	๑๑	๗	๖๓.๖
	ยังไม่เหมาะสม	-	-	-	๕	๓๖.๔	-	-	-	-	๕	๓๖.๔	-
๔.๒๐ เมตร	เหมาะสมแล้ว	-	-	-	-	-	-	๗๔	๖๕	๘๗.๘	๗๔	๖๕	๘๗.๘
	ยังไม่เหมาะสม	-	-	-	-	-	-	๕	๑๒.๒	-	๕	๑๒.๒	-
รวม		๖๕	๑๐๐.๐๐		๖๘	๒๐๐.๐๐		๗๙	๑๐๐.๐๐		๑๖๖	๑๐๐.๐๐	

ตารางสรุปความคิดเห็น เกี่ยวกับขนาดความกว้างของห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตสาลาบายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาประมาณ ๑ ใน ๔ ต้องการให้ห้องพักมีขนาดกว้าง ๓.๕๐ เมตร	นักศึกษาประมาณ ครึ่งหนึ่งต้องการให้ห้องพักมีขนาดกว้าง ๓.๕๐ เมตรและนักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ ต้องการให้ห้องพักมีขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร	นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๕ ใน ๕ ต้องการให้ห้องพักมีขนาดกว้าง ๔.๒๐ เมตร	นักศึกษาส่วนมากต้องการให้ห้องพักมีขนาดความกว้าง ๔.๒๐ เมตร ๔.๐๐ เมตร และ ๓.๕๐ เมตร ตามลำดับ

๔.๒.๒ จำนวนเพื่อนร่วมห้องพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักที่เหมาะสมในห้องพัก ดังนี้คือ

วิทยาเขตสาลาบายา นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๗๐.๔) ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๒ คน

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๗๔.๔) ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๒ คน

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก(จำนวนร้อยละ ๕๔.๑) ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๔ คน และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๕.๗ ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๓ คน

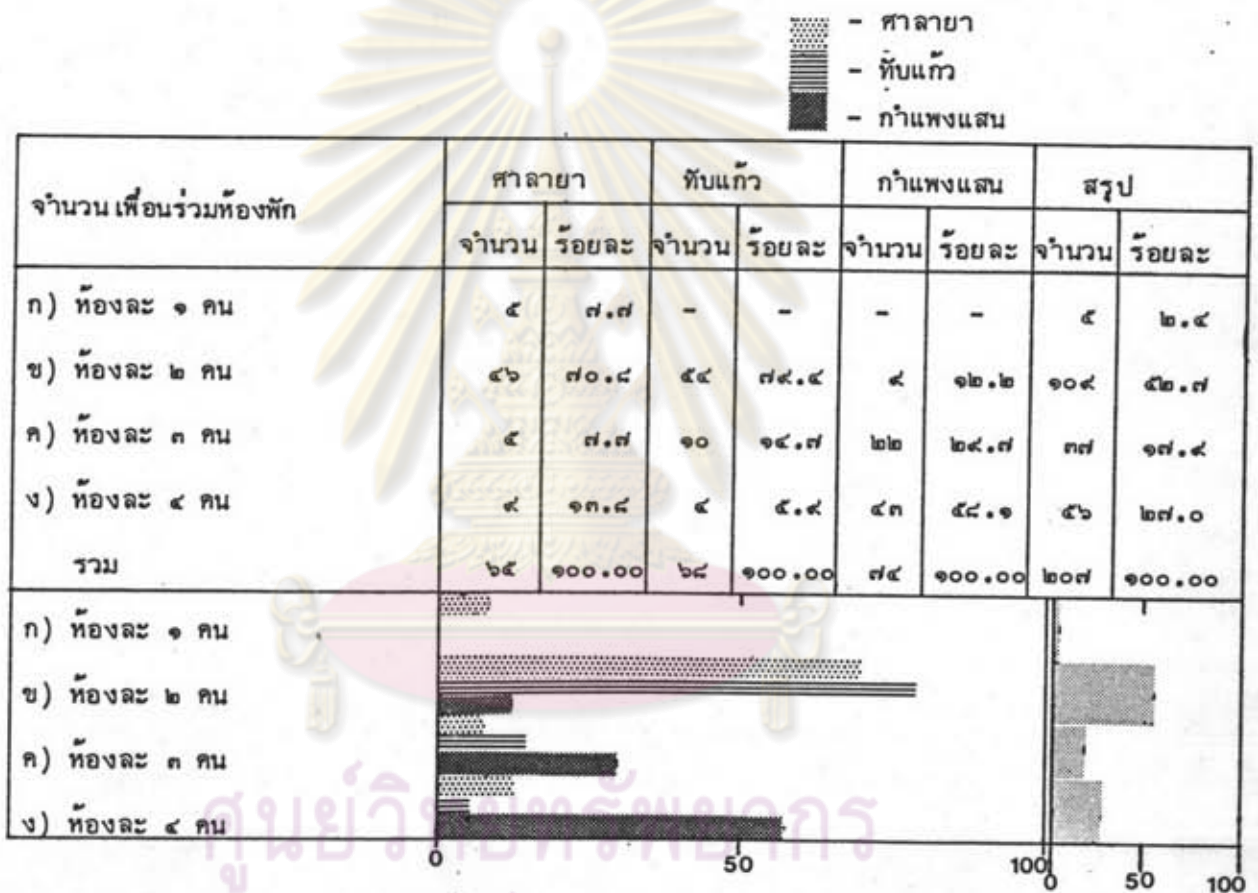
สำหรับความคิดเห็นรวมในการ เลือกจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักในห้องพักของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต สามารถสรุปได้ดังนี้คือ

๑. นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๒.๗ ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๒ คน
๒. นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๗.๐ ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๔ คน
๓. นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๑๗.๔ ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๓ คน

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนมากต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๒ คน

๔ คนและ ๓ คนตามลำดับ สำหรับนักศึกษาที่เลือกอาศัยอยู่ห้องพักละ ๔ คน ส่วนมากเป็น นักศึกษาในวิทยาเขตกำแพงแสน ซึ่งปัจจุบันนักศึกษาส่วนมากอาศัยอยู่ห้องพักละ ๔ คนและห้องพัก ก็มีขนาดพื้นที่มาก(ดูรายละเอียดในบทที่ ๓) จึงไม่แออัด อาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาในวิทยาเขต กำแพงแสนส่วนมากเลือกจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักแบบเดิมที่เป็นอยู่ปัจจุบัน(ห้องละ ๔ คน) ซึ่งตน มีความคุ้นเคยอยู่เป็นจำนวนมากว่าที่นักศึกษาในวิทยาเขตอื่นเลือก

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๔ แสดงสัดส่วนการเลือกจำนวนเพื่อนร่วมห้องพัก

ตารางสรุปผลการเลือกจำนวนเพื่อนร่วมห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาจำนวนเกือบ ๓ ใน ๔ ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๒ คน	นักศึกษาประมาณ ๔ ใน ๕ ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๒ คน	นักศึกษาจำนวนเกือบ ๓ ใน ๔ ต้องการอาศัยอยู่ห้องพักละ ๔ คน	นักศึกษามีความต้องการ เพื่อนร่วมห้องพักจำนวนมากน้อยต่างกัน แต่มีจำนวนมากที่สุด

วิทยาเขตสาขลา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
			(ประมาณครึ่งหนึ่ง) ต้องการให้มีนักศึกษา อาศัยอยู่ห้องพักละ ๒ คน (และนักศึกษาประมาณ ๑ ใน ๔ ต้องการให้มี นักศึกษาอาศัยอยู่ห้องพัก ละ ๔ คน)

๔.๒.๓ ความเป็นไปได้ (ความยืดหยุ่น) ในการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพักคือ

วิทยาเขตสาขลา นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๑๓.๘ มีความคิดเห็นว่าห้องพักขนาดกว้าง ๓.๕๐ เมตร เป็นขนาดความกว้างของห้องพักที่มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ที่ดี

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๑๗.๕ มีความคิดเห็นว่าห้องพักขนาดกว้าง ๓.๕๐ เมตร เป็นขนาดความกว้างของห้องพักที่มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ที่ดี และนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๒๗.๓ มีความคิดเห็นว่าห้องพักขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร เป็นขนาดความกว้างของห้องพักที่มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ที่ดี

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๖๔.๔ มีความคิดเห็นว่าห้องพักขนาดกว้าง ๔.๒๐ เมตร เป็นขนาดความกว้างของห้องพักที่มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ที่ดี

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีแนวโน้มที่ต้องการห้องพักที่มีขนาดกว้าง เพื่อทำให้เกิดความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์มากที่สุด อันที่จริงแล้วยังมีปัจจัยอื่นที่นอกเหนือไปจากขนาดความกว้างของห้องพักที่มีผลต่อความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพัก เช่น จำนวนนักศึกษาผู้อาศัยในห้องพักและขนาดพื้นที่ของห้องพัก เป็นต้น กล่าวคือ สำหรับห้องพักใด ๆ ที่มีขนาดความกว้างและพื้นที่ของห้องพักที่เท่ากัน ห้องพักที่มีนักศึกษาอาศัยอยู่ในห้องพักเป็นจำนวนมากจะเป็นห้องพักที่มีความยืดหยุ่นน้อยในการจัดเฟอร์นิเจอร์ ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นของ

นักศึกษาในวิทยาเขตสาละยาและวิทยาเขตทับแก้วที่พักอยู่ในห้องพักขนาด ๓.๕๐ เมตรนั้น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าห้องพักของวิทยาเขตทับแก้วมีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพักมากกว่าห้องพักของวิทยาเขตสาละยา ทั้งที่ห้องพักของวิทยาเขตทั้ง ๒ แห่งมีขนาดความกว้างเท่ากัน ทั้งนี้่าจะเป็นผลเนื่องมาจากตัวแปรเรื่อง จำนวนนักศึกษาผู้อาศัยอยู่ในห้องพัก (หรือปริมาณพื้นที่ของห้องพัก/นักศึกษา) ซึ่งห้องพักในวิทยาเขตสาละยามีนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในห้องพัก เป็นจำนวนมากกว่ำห้องพักในวิทยาเขตทับแก้ว กล่าวคือ ห้องพักในวิทยาเขตสาละยา ส่วนมากมีนักศึกษาอาศัยอยู่เป็นจำนวนห้องพักละ ๔ คน (คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๓.๔๕ ตารางเมตร/นักศึกษา) ในขณะที่ห้องพักในวิทยาเขตทับแก้วส่วนมากมีนักศึกษาอาศัยอยู่ห้องพักละ ๒ คน (คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๗.๐๐ ตารางเมตร/นักศึกษา) จึงมีผลทำให้นักศึกษาในวิทยาเขตสาละยาที่มีความคิดเห็นว่ำห้องพักที่ตนอาศัยอยู่มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพักที่มีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาในวิทยาเขตทับแก้ว

ตารางและแผนภูมิที่ ๒๔ แสดงจัดส่วนความคิดเห็น เกี่ยวกับความเป็นไปได้ (ความยืดหยุ่น) ของห้องพัก ในอาคารหอพักนักศึกษา

- ▨ - สาละยา
- ▨ - ทับแก้ว
- ▨ - กำแพงแสน

ความยืดหยุ่น (ความเป็นไปได้) ในการจัดเฟอร์นิเจอร์ในห้องพัก		สาละยา			ทับแก้ว			กำแพงแสน			สรุป		
		จำนวนทั้งหมด	น.ศ.เลือก	ร้อยละ	จำนวนทั้งหมด	น.ศ.เลือก	ร้อยละ	จำนวนทั้งหมด	น.ศ.เลือก	ร้อยละ	จำนวนทั้งหมด	น.ศ.เลือก	ร้อยละ
ก) ห้องพักกว้าง ๓.๕๐ เมตร	ยืดหยุ่นมาก	๖๔	๔	๑๓.๘	๕๗	๑๐	๑๗.๕	-	-	-	๑๑๒	๑๔	๑๕.๖
	ยืดหยุ่นน้อย		๕๖	๘๖.๒		๔๗	๘๒.๕					๔๓	๘๔.๔
ข) ห้องพักกว้าง ๔.๐๐ เมตร	ยืดหยุ่นมาก	-	-	-	๑๑	๓	๒๗.๓	-	-	-	๑๑	๓	๒๗.๓
	ยืดหยุ่นน้อย	-	-	-	-	๘	๗๐.๗	-	-	-	-	๘	๗๐.๗
ค) ห้องพักกว้าง ๔.๒๐ เมตร	ยืดหยุ่นมาก	-	-	-	-	-	-	๗๔	๔๘	๖๔.๕	๗๔	๔๘	๖๔.๕
	ยืดหยุ่นน้อย	-	-	-	-	-	-	๒๖	๓๕.๑	๒๖	๓๕.๑	๒๖	๓๕.๑
รวม			๖๕	๑๐๐.๐๐		๖๕	๑๐๐.๐๐		๗๔	๑๐๐.๐๐			

Room Type	Salaya (Dotted)	Tabkhai (Horizontal Lines)	Kamphaeng Saen (Vertical Lines)
ก) ห้องพักกว้าง ๓.๕๐ เมตร	64	57	0
ข) ห้องพักกว้าง ๔.๐๐ เมตร	0	11	0
ค) ห้องพักกว้าง ๔.๒๐ เมตร	0	0	74

ตารางสรุปผลความคิดเห็น เกี่ยวกับความเป็นไปได้ (ความยืดหยุ่น) ของห้องพักในอาคารหอพัก
นักศึกษา

วิทยาเขตสาละยา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
<p>นักศึกษาประมาณ ๑ ใน ๑๐ มีความคิดเห็นว่าห้องพักขนาดกว้าง ๓.๕๐ เมตร มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ดี</p>	<p>นักศึกษาประมาณ ๑ ใน ๕ มีความคิดเห็นว่าห้องพักขนาดกว้าง ๓.๕๐ เมตร มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ดี</p> <p>นักศึกษาประมาณ ๑ ใน ๔ มีความคิดเห็นว่าห้องพักขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ดี</p>	<p>นักศึกษาประมาณ ๒ ใน ๓ มีความคิดเห็นว่าห้องพักขนาดกว้าง ๔.๒๐ เมตร มีความยืดหยุ่นในการจัดเฟอร์นิเจอร์ดี</p>	<p>นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ห้องพักที่มีขนาดกว้าง ๔.๒๐ เมตร ๔.๐๐ เมตร และ ๓.๕๐ เมตร เป็นห้องพักที่มีความยืดหยุ่นน้อยลงตามลำดับ</p>

๔.๒.๔ การป้องกันแสงแดดของห้องพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันแสงแดดของห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ ดังนี้คือ

วิทยาเขตสาละยา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๔.๖) มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่มีการป้องกันแสงแดดได้ดี โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าอาคารหอพักวางตัวถูกทิศทาง (อาคารหอพักวางตัวตามยาวในแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก) กันสาดและระเบียงสามารถป้องกันแสงแดดได้ดีและมีต้นไม้ช่วงบังแสงแดดอีกด้วย

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๔.๔) มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่มีการป้องกันแสงแดดได้ดี โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าอาคารหอพักวางตัวถูกทิศทาง (อาคารหอพักวางตัวตามยาวในแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก) และกันสาดและระเบียงสามารถป้องกัน

แสงแดดได้พอสมควร

วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๔๓.๒) มีความคิดเห็นว่าการป้องกันตนเองอาศัยอยู่มีการป้องกันแสงแดดได้ดี โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าอาคารหอพักวางตัวถูกทิศทาง (อาคารหอพักวางตัวตามยาวในแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก) และกันสาดสามารถป้องกันแสงแดดได้ดี

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งมีความคิดเห็นว่าการป้องกันตนเองอาศัยอยู่มีการป้องกันแสงแดดได้ดี เรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ

๑. หอพัก ในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยาเขตกำแพงแสน
๒. หอพัก ในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยาเขตศาลายา
๓. หอพัก ในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยาเขตทับแก้ว

ตารางและแผนภูมิที่ ๓๐ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันแสงแดดของห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษา

ตารางสรุปผลความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันแสงแดดของห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๔ ใน ๔ เล็กน้อยมีความคิดเห็นว่าการป้องกันที่	นักศึกษาประมาณ ๓ ใน ๔ มีความคิดเห็นว่าการป้องกันที่ตนเองอาศัยอยู่	นักศึกษาเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการป้องกันที่ตนเองอาศัยอยู่มีการป้องกัน	นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการป้องกันในวิทยาเขตกำแพงแสน

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
ตมอาศัยอยู่มีการป้องกันแสงแดดได้ดี	มีการป้องกันแสงแดดได้ดี	แสงแดดได้ดี	ศาลายาและทับแก้วมีการป้องกันแสงแดดได้ดีน้อยลงตามลำดับ

๔.๒.๔ ความสว่างภายในห้องพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสว่างภายในห้องพักที่ตมอาศัยอยู่ ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๖๖.๑) มีความคิดเห็นว่าการที่ห้องพักที่ตมอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างตามธรรมชาติที่เพียงพอต่อการทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากทางเดินภายในอาคารหอพักเป็นแบบ single-loaded corridor ผสมกับแบบ double-loaded corridor (ดูรายละเอียดในบทที่ ๓) ทำให้แสงสว่างจากภายนอกห้องพักสามารถ เข้าสู่ห้องพักได้เกือบทั้ง ๒ ด้าน (ยกเว้นห้องพักที่ตำแหน่งอยู่ตรงกับห้องน้ำ)

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๕๕.๘ มีความคิดเห็นว่าการที่ห้องพักที่ตมอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างตามธรรมชาติที่เพียงพอต่อการทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากทางเดินภายในอาคารหอพักเป็นแบบ double-loaded corridor (ดูรายละเอียดในบทที่ ๓) ทำให้ห้องพักส่วนมากได้รับแสงสว่างจากภายนอกห้องพักได้ เพียงด้านเดียว เท่านั้น (ยกเว้นห้องพักที่ตำแหน่งอยู่ตรงกับห้องบริการที่เป็นห้องเปิดโล่ง) ดังนั้นนักศึกษบางคน (จำนวนร้อยละ ๔๑.๒) จึงมีความคิดเห็นว่าการที่ห้องพักที่ตมอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างตามธรรมชาติที่ไม่เพียงพอต่อการทำงาน

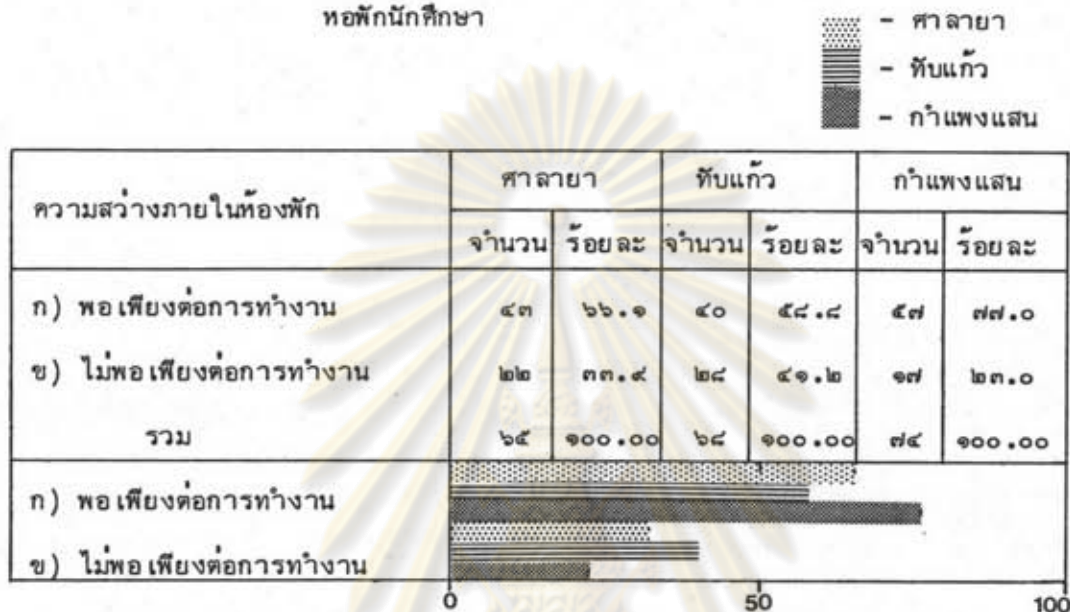
วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๗๗.๐) มีความคิดเห็นว่าการที่ห้องพักที่ตมอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างตามธรรมชาติที่เพียงพอต่อการทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากทางเดินภายในอาคารหอพักเป็นแบบ single-loaded corridor และแบบโถง (ดูรายละเอียดในบทที่ ๓) ทำให้แสงสว่างจากภายนอกห้องพักสามารถ เข้าสู่ห้องพักได้ทั้ง ๒ ด้าน

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นว่าการที่ห้องพักที่ตมอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างตามธรรมชาติที่เพียงพอต่อการทำงาน เรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ

๑. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยาเขตกำแพงแสน

๒. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยา เขตสาละยา
 ๓. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยา เขตทับแก้ว

ตารางและแผนภูมิที่ ๓๑ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความสว่างภายในห้องพักของอาคารหอพักนักศึกษา

ตารางสรุปผลความคิดเห็นเกี่ยวกับความสว่างภายในห้องพักของอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตสาละยา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๓ ใน ๔ เล็กน้อย มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างที่เพียงพอต่อการทำงาน	นักศึกษาจำนวนมากเกือบ ๓ ใน ๔ มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างที่เพียงพอต่อการทำงาน	นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๓ ใน ๔ เล็กน้อย มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับแสงสว่างที่เพียงพอต่อการทำงาน	นักศึกษามีความคิดเห็นเห็นว่า ห้องพักในวิทยาเขตกำแพงแสน สาละยา และทับแก้ว ได้รับแสงสว่างตามธรรมชาติ น้อยลงตามลำดับ

๔.๒.๖ การระบายอากาศภายในห้องพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการระบายอากาศภายในห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๖.๒ มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่มีการระบายอากาศที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากห้องพักมีขนาดความกว้างเพียง ๓.๕๐ เมตร หน้าต่างและช่องระบายอากาศก็มี เฉพาะที่บริเวณผนังด้านกว้างของห้องพักทั้ง ๒ ด้านเท่านั้น ดังนั้น นักศึกษาบางคน (จำนวนร้อยละ ๕๓.๘) จึงมีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่มีการระบายอากาศในห้องพักที่ไม่ดี

วิทยาเขตห้วยแก้ว นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๖๗.๗ มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่มีการระบายอากาศที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากห้องพักมีหน้าต่างและช่องระบายอากาศที่บริเวณผนังด้านกว้างของห้องพักทั้ง ๒ ด้านและมีช่องระบายอากาศบริเวณส่วนบนผนังด้านยาวของห้องพักอีกด้วย ดังนั้นวิทยาเขตห้วยแก้วจึงมีจำนวนนักศึกษาที่เห็นว่าห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่มีการระบายอากาศที่ดี เป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาในวิทยาเขตศาลายา

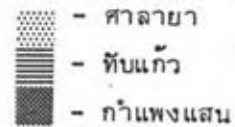
วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาส่วนมาก (จำนวนร้อยละ ๕๔.๖) มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่มีการระบายอากาศที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากห้องพักมีขนาดความกว้าง ๔.๒๐ เมตร และมีช่องหน้าต่างบริเวณผนังของห้องพัก เป็นปริมาณมากเพียงพอต่อการระบายอากาศ จึงทำให้นักศึกษาเกือบทั้งหมดมีความ เห็นว่าห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่มีการระบายอากาศที่ดี

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การระบายอากาศภายในห้องพักนั้นน่าจะมีผลเนื่องมาจากตัวแปรทางกายภาพของห้องพักคือ จำนวน (ปริมาณ) ช่องหน้าต่างและช่องระบายอากาศของห้องพักแต่ละห้องนั่นเอง กล่าวคือ ห้องพักใดที่มีช่องเปิด เหล่านี้มากห้องพักนั้นก็จะมี การระบายอากาศที่ดีตามไปด้วยนั่นเอง การศึกษานี้สามารถสรุปผลของห้องพักที่มีการระบายอากาศที่ดีเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ

๑. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยาเขตกำแพงแสน
๒. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยาเขตห้วยแก้ว
๓. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาวิทยาเขตศาลายา

ตารางและแผนภูมิที่ ๓๒ แสดงสัดส่วนความคิดเห็น เกี่ยวกับการระบายอากาศภายในห้องพัก

ของอาคารหอพักนักศึกษา

การระบายอากาศภายในห้องพัก	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) มีการระบายอากาศที่ดี	๓๐	๔๖.๒	๔๖	๖๗.๗	๗๐	๔๔.๖
ข) มีการระบายอากาศที่ไม่ดี	๓๕	๕๓.๘	๒๒	๓๒.๓	๔	๕.๔
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๗๔	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลความคิดเห็น เกี่ยวกับการระบายอากาศภายในห้องพักของอาคารหอพักนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งมีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ มีการระบายอากาศที่ดี	นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๓ ใน ๔ เล็กน้อยมีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ มีการระบายอากาศที่ดี	นักศึกษาเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่มีการระบายอากาศที่ดี	นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ห้องพักในวิทยาเขตกำแพงแสน ทับแก้วและศาลายา มีการระบายอากาศ (ภายในห้องพัก) ที่ดี น้อยลงตามลำดับ

๔.๒.๗ เสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพัก

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ ดังนี้คือ

วิทยาเขตศาลายา นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๕๐.๘ มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักมาก ทั้งนี้เนื่องจากการสัญจรทางดิ่งภายในอาคารหอพักเป็นแบบมีบันได ๒ บันได (มีบันได ๑ บันไดอยู่ในตัวอาคารหอพักและมีบันไดอีก ๑

บันไดอยู่นอกตัวอาคารหอพักซึ่งดูรายละเอียดได้ในบทที่ ๓) ทำให้มีปริมาณนักศึกษาที่ใช้บันได และทางเดินร่วมกันในแต่ละชั้นเป็นจำนวนมาก ประกอบกับลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน) ภายในอาคารหอพักเป็นแบบ single-loaded corridor ผสมกับแบบ double-loaded corridor ซึ่งมีห้องพักบางห้องพัก (หรือห้องพักบางช่วง) อยู่ตำแหน่งตรงกัน จึงทำให้เสียงที่เกิดขึ้นในบริเวณนี้ดังก้องรบกวนห้องพักบ้างพอสมควร

วิทยาเขตทับแก้ว นักศึกษาจำนวนร้อยละ ๖๗.๗ มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่ได้รับเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักมาก ทั้งนี้เนื่องจากการสัญจรทางตั้งภายในอาคารหอพักเป็นแบบมีบันได ๑ บันได (อยู่ในตัวอาคารหอพักซึ่งดูรายละเอียดได้ในบทที่ ๓) ทำให้มีปริมาณนักศึกษาที่ใช้บันไดและทางเดินร่วมกันในแต่ละชั้นเป็นจำนวนมาก ประกอบกับลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน) ภายในอาคารหอพักเป็นแบบ double-loaded corridor ซึ่งเป็นโถงทางเดินที่มีลักษณะปิดทึบ (ห้องพักเรียงตัวติดกันตลอดแนวทั้ง ๒ ด้านของทางเดิน) จึงทำให้เสียงที่เกิดขึ้นในบริเวณนี้ดังก้องรบกวนห้องพักมาก

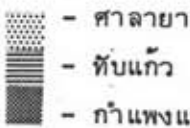
วิทยาเขตกำแพงแสน นักศึกษาเพียงร้อยละ ๔.๔ มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่ได้รับเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักมาก ทั้งนี้เนื่องจากการสัญจรทางตั้งภายในอาคารหอพักเป็นแบบมีบันไดมากกว่า ๒ บันได (อยู่ในตัวอาคารหอพักซึ่งดูรายละเอียดได้ในบทที่ ๓) ทำให้มีปริมาณนักศึกษาที่ใช้บันไดและทางเดินร่วมกันในแต่ละชั้นเป็นจำนวนน้อย ประกอบกับลักษณะการสัญจรทางนอน (โถงทางเดิน) ภายในอาคารหอพักเป็นแบบ single-loaded corridor และแบบโถงซึ่งเป็นโถงทางเดินที่มีห้องพักเรียงตัวอยู่เพียงด้านเดียวของทางเดิน จึงทำให้เสียงที่เกิดขึ้นในบริเวณนี้สามารถกระจายออกสู่นอกตัวอาคารหอพักและไม่ดังหรือก้องรบกวนห้องพัก

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า เสียงรบกวนบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักน่าจะมีผลเนื่องมาจากตัวแปรทางกายภาพคือ จำนวนบันไดในอาคารหอพักและลักษณะโถงทางเดินภายในอาคารหอพัก กล่าวคือ ถ้าอาคารหอพักมีจำนวนบันไดมากขึ้นเท่าใดปริมาณการเกิดเสียงรบกวนที่บริเวณโถงทางเดินก็จะลดน้อยลงเท่านั้น และถ้าโถงทางเดินภายในอาคารหอพักมีความเปิดโล่งมากขึ้นเท่าใดปริมาณเสียงรบกวนที่จะก้องสะท้อนรบกวนห้องพักก็ยังมีน้อยลงเท่านั้น การศึกษานี้สามารถสรุปผลของเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินที่มีต่อห้องพัก เรียงตามลำดับจากการถูกเสียงรบกวนมากที่สุดถึงการถูกเสียงรบกวนน้อยดังนี้คือ

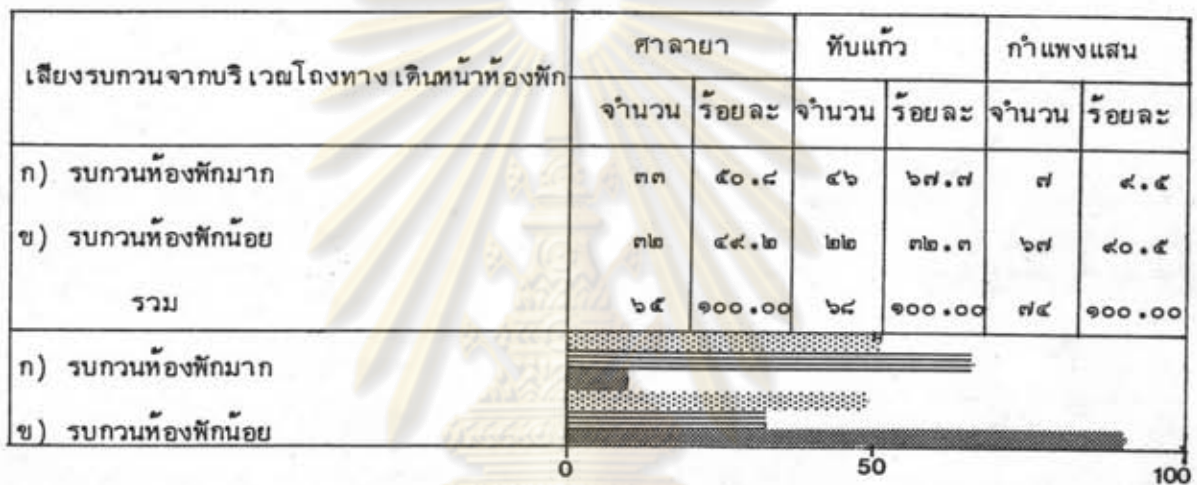
๑. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยา เขตทับแก้ว
๒. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยา เขตศาลายา
๓. ห้องพักในอาคารหอพักนักศึกษาของวิทยา เขตกำแพงแสน

ตารางและแผนภูมิที่ ๓๓ แสดงสัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงรบกวนบริเวณโถงทางเดินหน้า

ห้องพัก

- ศาลายา
- ทับแก้ว
- กำแพงแสน

ตารางสรุปผลความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพัก

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่ง มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักมาก	นักศึกษาจำนวนมากกว่า ๓ ใน ๔ เล็กน้อย มีความคิดเห็นว่า ห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักมาก	นักศึกษาจำนวนน้อยกว่า ๑ ใน ๕ มีความคิดเห็นว่าห้องพักที่ตนอาศัยอยู่ได้รับเสียงรบกวนจากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพักมาก	นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ห้องพักในวิทยาเขตทับแก้ว ศาลายา และกำแพงแสน ได้รับเสียงรบกวน (จากบริเวณโถงทางเดินหน้าห้องพัก) น้อยลงตามลำดับ

๔.๒.๘ ระเบียบ

นักศึกษาในวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่ง มีความคิดเห็นที่เหมือนกันเกี่ยวกับระเบียบของห้องพักคือ นักศึกษาเกือบทั้งหมดต้องการระเบียบสำหรับห้องพัก โดยใช้เป็นที่พักผ่อน ตกผ้า และอ่านหนังสือ

ตารางและแผนภูมิที่ ๓๔ แสดงสัดส่วนความต้องการระเบียบสำหรับห้องพัก

- - ศาลายา
- - ทับแก้ว
- - กำแพงแสน

ระเบียบสำหรับห้องพัก	ศาลายา		ทับแก้ว		กำแพงแสน		สรุป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก) ต้องการระเบียบ	๖๔	๙๘.๕	๖๗	๙๘.๕	๖๔	๙๓.๒	๒๐๐	๙๖.๖
ข) ไม่ต้องการระเบียบ	๑	๑.๕	๑	๑.๕	๕	๖.๘	๗	๓.๔
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๖๘	๑๐๐.๐๐	๖๙	๑๐๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๐.๐๐

ตารางสรุปผลความต้องการระเบียบสำหรับห้องพักของนักศึกษา

วิทยาเขตศาลายา	วิทยาเขตทับแก้ว	วิทยาเขตกำแพงแสน	สรุป
นักศึกษาเกือบทั้งหมดต้องการระเบียบ	นักศึกษาเกือบทั้งหมดต้องการระเบียบ	นักศึกษาเกือบทั้งหมดต้องการระเบียบ	นักศึกษาเกือบทั้งหมดต้องการระเบียบ